

เฒ่ารอบ

ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด ปิณฑาสันต์

มูลนิธินิสิตเก่า
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คณะกรรมการมูลนิธิฯ พร้อมด้วยเจ้าพนักงาน
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี แทนพระองค์ ทูลเกล้าฯ ถวายเหรียญที่ระลึกเนื่องใน
โอกาสการปฏิบัติงานฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี พุทธศักราช ๒๕๕๙ จำนวน ๑,๐๐๐ เหรียญ ซึ่งประกอบด้วย
เหรียญทองคำด้อมเพชร จำนวน ๑ เหรียญ และเหรียญทองแดงพันทราย จำนวน ๙๙๙ เหรียญ กับ
ทูลเกล้าฯ ถวายเงิน จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) เมื่อวันที่อังคารที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒
เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ อาคารชัยพัฒนา สวนจิตรลดา

ตอกไม้พระราชทานเยี่ยมไข้ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยองคมนตรีพลเอก สิทธิ เสวตคีตา
ผู้แทนพระองค์ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ชั้น ๑๖ ห้อง ๒๖ เวลา ๑๕.๐๐ น ณ โรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์

คณะกรรมการและคณะกรรมการมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกันจัดนิทรรศการในวันสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครบรอบปีที่ ๙๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๗.๐๐ น. ณ ช้างเผือก หน้าหอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้เข้าเฝ้าฯ ถวายโถงที่ตึกเขียนและช่างเขียนน้ำ ข้าบอบแก่่งกอย จังหวัดสระบุรี

สารบัญ

สารจากนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๖
สารจากอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๗
สารจากนายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์	๘
สารจากนายกสมาคมนิสิตเก่าวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ	๑๐
สารจากคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ	๑๑
สารจากนายกสโมสรอาจารย์	๑๒
ประวัติโดยย่อ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์	๑๓
๘ รอบ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ผู้ตอบแทนคุณแผ่นดิน	๑๘
สถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์	๒๐
ไม้และหวายเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและชุมชน	๒๔
Top Ten Reasons Why Bamboo can Save the Planet	๓๒
BAMBOO FIBER	๔๒
โครงการหลักฐครผู้นำเสาหลักของแผ่นดิน (Pillar of the Kingdom Program)	๔๘
มีอะไรในกอไม้และกอหวาย	๕๓
มาช่วยกันสร้างเมืองไทยให้อากาศดีน่าอยู่กันเถอะ	๕๘
ทำไมบ้านเมืองของพวกเราถึงเป็นได้ขนาดนี้	๖๘
งานที่ประทับใจชาวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๗๕
บทความจากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ “๘ รอบ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์”	๘๒
มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๘๓
คณะกรรมการบริหารสถาบันศาสตราจารย์ ดร. บุญรอด บิณฑสันต์	๘๔

สารจากนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในโอกาสที่ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ อายุครบ ๙๖ ปี ผมขอกราบคารวะอาจารย์ด้วยความเคารพยิ่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ท่านอาจารย์เป็นเพชรน้ำเอก เป็นนิสิตวิศวกรรมศาสตร์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก เป็นเสรีไทย เป็นอาจารย์วิศวกรรมไฟฟ้าที่ก่อคุณอนอกอนันต์ต่อชาติบ้านเมือง เป็นรัฐมนตรีที่พัฒนาประเทศได้เจริญรุดหน้า เมื่อท่านเป็นนายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจนกระทั่งมาเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เป็นเวลายาวนาน ๒๐ ปี ได้สร้างความสำเร็จแก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างใหญ่หลวง ท่านกล่าวว่า “การเป็นรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยไม่ภูมิใจเท่ากับเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย” เพราะได้ตอบแทนบุญคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านริเริ่มหาที่ดินสร้างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่แก่งคอย สระบุรี ในฐานะนายกมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหาที่ดิน ๕ พันไร่ได้สำเร็จใน ๓๐ ปี ซึ่งขณะนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำลังพัฒนาไปตามความฝันของท่านอาจารย์แล้ว ทั้งตามย่านและแก่งคอย สระบุรี จะสัมพันธ์กันด้วยความเจริญทางการศึกษา ผมเชื่อมั่นและศรัทธาว่าความก้าวหน้า แข็งแกร่ง และมั่นคงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังประโยชน์แก่ส่วนรวมตามความฝันของท่านอาจารย์ จะทำให้ท่านอาจารย์ปีติยินดี ที่สิ่งที่ได้ทุ่มเท “ให้” แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ปรากฏเป็นผลอย่างแท้จริง

ขออาราธนาพระบารมีแห่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระผู้พระราชทานกำเนิดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผลบุญแห่งกรรมดีที่ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ได้ประกอบตลอดมา จงอำนวยพรให้ท่านอาจารย์ได้รับ จตุรพิชพรชัย อันประกอบด้วย อายุ วรรณะ สุขะ และพละ เพื่อเป็นมิ่งขวัญของชาวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตลอดไป

(ศาสตราจารย์ นพ.จรัส สุวรรณเวลา)

นายกสภา

สารจากอธิการบดี

ในศุภวาระที่ท่านอาจารย์บุญรอด บิณฑสันต์ “ปฐนียจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” มีอายุครบ ๙๖ ปี ในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ กระผมในนามของชาวจุฬาฯ ทั้งมวล ขอแสดงความยินดีแก่ท่านอาจารย์ผู้เป็นเกียรติและเป็นศรีของมหาวิทยาลัย

ท่านอาจารย์บุญรอด บิณฑสันต์ เป็นทรัพยากรบุคคลที่ทรงคุณค่ายิ่ง เพียบพร้อมด้วย ความปรีชาสามารถ คุณธรรม และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เป็นผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ ท่านได้ “ให้” ชื่อเสียง แก่สถาบันที่ตนศึกษา โดยได้รับยกย่องเป็นรัฐมนตรีผู้มีผลงานดีเด่นแก่ประเทศชาติ “ให้” การเป็น ผู้นำที่สามารถในการบริหารและดำเนินงานในฐานะนายกสภามหาวิทยาลัย เป็นเวลานาน ถึง ๒๐ ปีติดต่อกัน อุทิศตนรับใช้จุฬาฯ ตลอดเวลาที่เกษียณจากราชการจนมีอายุ ๙๖ ปีในวันนี้ “ให้” ในการส่งเสริมการศึกษาและวิชาชีพ โดยมีทั้งทุนการศึกษาและมูลนิธิที่มั่นคง และ “ให้” โฉนดที่ดินจำนวนนับพันไร่เป็นสมบัติของมหาวิทยาลัย ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงน้ำใจรัก และปรารถนาดีที่ท่านมีต่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้อย่างไม่รู้สิ้นสุด ซึ่งจะส่งผลเป็นประโยชน์และคุณค่า อันใหญ่หลวงต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

ในวาระอันเป็นมิ่งมงคลนี้ ขออัญเชิญคุณพระศรีวิฑนตรัย พระบรมมีแห่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดอภิบาลและประสาทพร แก่ “ผู้ให้” อันเป็นที่รักและเคารพของพวกเรา ประสบแต่ความสุข สมบูรณ์ มีอายุยืนยาว อยู่เป็น มิ่งขวัญของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสืบไปชั่วกาลนาน

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล)

อธิการบดี

สารจากนายกสภามานิสิตเก่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ อดีตคณบดีสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อดีตนายกสภามานิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และประธานมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างอเนกอนันต์ จึงได้รับการสดุดีให้เป็นปุษนิยาจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความดีสำหรับอนุชนรุ่นหลังได้ยึดถือเป็นแบบอย่างสืบไป

ขณะดำรงตำแหน่งนายกสภามานิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๗ และปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๑ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ได้ริเริ่มโครงการใหม่ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น การจัดตั้งทุนอาหารกลางวันเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ การปรับปรุงแก้ไขระเบียบทุนจุฬาสงเคราะห์ การจัดตั้งมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อช่วยเหลือการศึกษาและการวิจัยของนิสิตและคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตลอดจนได้สนับสนุนการจัดงานวันชุมนุมจุฬาฯ การจัดงานวันจุฬาลงกรณ์ อันได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินเป็นประธานพร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ ๗ รวมทั้งได้จัดให้มีการประชุมวิชาการและวันสู่เหย้าขึ้นเป็นครั้งแรก คณะกรรมการอำนวยการสภามานิสิตเก่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์วาระนั้นยังได้ขยายความช่วยเหลือมหาวิทยาลัย นิสิตปัจจุบัน และนิสิตเก่าออกไปอย่างกว้างขวาง มีการดำเนินโครงการให้คำปรึกษานิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการส่งเสริมกีฬา ซึ่งโครงการหลายๆ โครงการที่ริเริ่มในเวลานั้น ยังคงดำเนินการอย่างยั่งยืนมาจนถึงทุกวันนี้

ผลงานอีกประการหนึ่งของศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกสภามานิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่นำความภาคภูมิใจมาให้แก่นิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งหลายคือ การขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตนำคณะกรรมการอำนวยการเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อรับพระราชทานพระบรมราโชวาทเนื่องในการเข้ารับตำแหน่งใหม่ ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่พระราชทาน แก่จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยและสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ คณะกรรมการ
 อำนวยการวาระ ปีพ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒ และวาระ ปีพ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔ นี้ได้ถือปฏิบัติเช่น
 ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์คือ ได้ขอพระราชทานพระราชนุญาตเข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพ
 รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อรับพระราชทานพระราโชวาท เนื่องในการพ้นจากตำแหน่ง
 และการเข้ารับตำแหน่งใหม่

แม้จะพ้นจากตำแหน่งนายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ไปแล้ว ก็ตามแต่ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ก็ยังให้เกียรติใช้สถานที่สมาคมฯ เป็นประจำ
 ทั้งในฐานะประธานมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งใช้อาคารสมาคมฯ เป็นที่ทำการ และ
 ในฐานะที่ปรึกษาสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ให้คำปรึกษาแนะนำที่มีคุณค่าแก่คณะ
 กรรมการอำนวยการทุกวาระ โดยเฉพาะการให้สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรม
 ราชูปถัมภ์ได้มีส่วนร่วม กับมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ในการพัฒนาที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่จังหวัดสระบุรี เพื่อยกระดับการจัดการศึกษาและ
 การให้บริการทางวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ทัดเทียมมหาวิทยาลัยระดับแนวหน้าของ
 นานาชาติ

ในโอกาสที่ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ จะมีอายุขึ้นปีที่ ๘๖ ในวันที่ ๑๓ กันยายน
 ๒๕๕๓ นี้ ในนามของคณะกรรมการอำนวยการสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ในพระบรมราชูปถัมภ์ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากล อันมี
 พระสยามเทวาธิราชเป็นอาทิ กับทั้งพระบรมเดชานุภาพแห่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 และพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้พระราชทานกำเนิดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโปรด
 คบบันดาลให้ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ประสบแต่สรรพสิริสวัสดิพิพัฒนามงคล สมบูรณ์
 พูนผลด้วยจตุรพิธพรชัยตลอดไป

(นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ)

นายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารจากนายกสมาคมนิสิตเก่าวิศวกรรมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เข้าเป็นนิสิตในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๘๗ หลังเรียนจบก็เข้ารับราชการเป็นอาจารย์ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อมาจึงได้รับทุนไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ จากนั้นก็กลับมาเป็นอาจารย์ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง ในบางโอกาสได้ไปรับตำแหน่งราชการภายนอกมหาวิทยาลัยที่ยังแบ่งเวลามาสอนที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยตลอด ทำให้ท่านผูกพันกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างลึกซึ้งยิ่ง

เมื่อครั้งเป็นอาจารย์ท่านได้ถ่ายทอดความรู้และอบรมสั่งสอนลูกศิษย์อย่างเต็มความรู้ความสามารถ ทำให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปเป็นวิศวกรที่สร้างคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างมากมาย

นอกจากนั้นท่านยังใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ต่างๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ โดยดำรงตำแหน่งเลขาธิการพลังงานแห่งชาติคนแรก ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยคนแรก ผู้ว่าการการประปานครหลวง นอกจากนี้ ยังเป็นนายกสมาคมนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา นายกฤษฎกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ๓ สมัย นายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับพระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการประกาศเกียรติคุณเป็นวิศวจุฬากิตติมคุณอาวุโสที่เด่น และได้รับประกาศเกียรติคุณปุษนิยาจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๕๑ อีกด้วย

เนื่องในโอกาสที่ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ มีอายุครบ ๙๑ ปี ในฐานะตัวแทนนิสิตเก่าของคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอแสดงความยินดีและขอแสดงความมุทิตาจิตแก่ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ มา ณ โอกาสนี้

ประเสริฐ บุญสัมพันธ์

นายกสมาคมนิสิตเก่าวิศวกรรมศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารจากคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ชาวปราสาทแดงทุกคน ยอมรับว่าท่านศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ มีความรักและความผูกพันกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเฉพาะภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าที่ท่านได้มีส่วนร่วมสร้างและพัฒนาจนเป็นภาควิชาที่มีความแข็งแกร่งที่สุดของประเทศ นอกจากนี้ การดำเนินงานของมูลนิธิธิดาเก๋ากุฬาฯ ได้สร้างคุณอนันต์ต่อวงการศึกษาระดับประเทศ เป็นที่พึ่งของนิสิตที่ขาดแคลนทั้งด้านอาหารและค่าเล่าเรียน

ท่านศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ นับเป็นตัวอย่างของวิศวกรที่มีทั้งความรู้ด้านวิชาการที่สามารถถ่ายทอดให้แก่ศิษย์ และความสามารถในการบริหารงานในตำแหน่งปลัดกระทรวงและรัฐมนตรี ซึ่งน้อยคนนักที่จะทำได้

ในโอกาสวันคล้ายวันเกิดของท่านอาจารย์ที่เวียนมาบรรจบอีกครั้งหนึ่ง กระผมในนามบุคลากรชาววิศวกรรมฯ จุฬาฯ ทุกคน ขอกราบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้โปรดบันดาลให้คุณอาจารย์มีอายุยืนยาวมีความสุข และอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปอีกนาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม เลิศหิรัญวงศ์)
คณบดี

ขออำนาจคุณพระรัตนตรัย
และ พระบารมีของรัชกาลที่ ๕
รักษา อาจารย์บุญรอด ที่เคารพรักของพวกเรา
ให้มีสุขภาพดี และอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร
ของชาวจุฬาฯ ไปนานแสนนาน

ผศ.วรรณพร วีรวัฒน์ นายคณโมสรอาจารย์จุฬาฯ
ที่ปรึกษา คณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่

ประวัติโดยย่อ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

- เกิด : วันอาทิตย์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๔๕๘
 สัญชาติ : ไทย เชื้อชาติ : ไทย ศาสนา : พุทธ
 ภรรยา : คุณหญิงพยอม บิณฑสันต์ (ถึงแก่กรรม ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐)
 ที่อยู่ปัจจุบัน : ๑๖๖/๔ อาคารลุมพินีเพลส ตึก B ชั้น ๒ ซ.ศรีบำเพ็ญ ถ.พระราม ๔
 แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐

ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยม ๘ จากโรงเรียน เทพศิรินทร์ เมื่อมีอายุเพียง ๑๔ ปี ต่อจากนั้นจึงได้เข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๓ ได้รับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ ๑ ในสาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า ในปี พ.ศ. ๒๔๗๖

เมื่อได้รับปริญญาแล้ว ศ.ดร.บุญรอด ได้เข้ารับราชการเป็นอาจารย์ประจำในคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๗๖ นับว่าเป็นอาจารย์ที่มีอายุน้อยมาก กล่าวคือมีอายุเพียง ๑๘ ปีเท่านั้น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ จึงได้สอบแข่งขัน และได้รับพระราชทานทุนเล่าเรียนหลวงไปศึกษา ณ มหาวิทยาลัย M.I.T. มลรัฐ Massachusette ณ สถานศึกษาแห่งนี้ ปรากฏว่า ศ.ดร.บุญรอด ได้เขียนวิทยานิพนธ์ดีเด่นจนได้รับคำชมเชย โดยทั่วไป และได้รับปริญญา Master of Science in Electrical Engineering เกียรตินิยม ในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ หลังจากนั้นก็ได้เข้าศึกษาเพื่อทำปริญญาเอก ณ มหาวิทยาลัย Wisconsin จนกระทั่ง สงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เกิดขึ้น ศ.ดร.บุญรอด จึงได้สมัครเข้าร่วมปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยเสรีไทย และได้เดินทางมาปฏิบัติงานในประเทศจีน อินเดีย และศรีลังกา

ในการปฏิบัติงานครั้งนี้ ศ.ดร.บุญรอด ได้รับพระราชทานยศเป็นนายร้อยเอก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ และได้กลับไปศึกษาต่อ ณ มหาวิทยาลัย Harvard ได้รับปริญญา D.Sc. และได้รับเกียรติเชิญเข้าเป็นสมาชิกสมาคม Tao-Beta Phi ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วย

ศ.ดร.บุญรอด ได้เดินทางกลับประเทศไทย และเข้ารับราชการในสังกัดเดิม คือ แผนกไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในตำแหน่งหัวหน้าแผนก ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และ

ได้รับแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์พิเศษในปีเดียวกันนั้น

เมื่อรัฐบาลได้ตั้งการพลังงานแห่งชาติขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ศ.ดร.บวรเดช ก็ได้รับแต่งตั้งให้รักษาการในตำแหน่งเลขาธิการอีกตำแหน่งหนึ่ง สืบมาจนกระทั่งถึงเดือนมีนาคม ๒๔๙๙ จึงได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพลังงานแห่งชาติ และได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ทำการแทนผู้ว่าการไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ อีกด้วย

จนกระทั่งวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๑๑ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ศ.ดร.บวรเดช เลื่อนขึ้นไปดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และได้เป็นสมาชิกวุฒิสภาในปีเดียวกันนั้น

ครั้นถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๑๒ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ต่อมา ศ.ดร.บวรเดช ได้รับแต่งตั้ง เป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนา คณะปฏิวัติ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๑๔ และได้เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๖ ก่อนเกษียณ ศ.ดร.บวรเดช ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าการการประปานครหลวง

อิสริยาภรณ์ และเกียรติยศที่ได้รับ

- พ.ศ. ๒๔๙๙ รางวัลปฏิบัติการในฐานะเสรีไทย ระหว่างสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ในการปฏิบัติการที่จีน อินเดีย และศรีลังกา
- พ.ศ. ๒๔๙๔ เหรียญบรมราชาภิเษก
- พ.ศ. ๒๔๙๔ จตุรถาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๔๙๖ ตริตาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๐๐ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. ๒๕๐๒ เหรียญจักรพรรดิมาลา
- พ.ศ. ๒๕๐๓ ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๐๓ รางวัลจากสโมสรไลออนส์ระหว่างชาติ ในฐานะนายกสโมสรไลออนส์กรุงเทพฯ คนแรก พ.ศ.๒๕๐๒-๒๕๐๓
- พ.ศ. ๒๕๐๕ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. ๒๕๐๗ ทูตพิเศษจตุรรมเกล้า
- พ.ศ. ๒๕๐๙ ประถมาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๐๙ รางวัลแม่โขง สาขาการสร้างความสำเร็จอันดีระหว่างชาติร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง

- พ.ศ. ๒๕๑๐ ทูตียจุดจอมเกล้าพิเศษ
- พ.ศ. ๒๕๑๑ ปริญาวิศวกกรรมศาสตรคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์
- พ.ศ. ๒๕๑๑ มหาวชิรมงกุฏ
- พ.ศ. ๒๕๑๑ เหรียญคุณวุฒิมาตาเข็มศิลปวิทยา
- พ.ศ. ๒๕๑๔ (๑๗ นิ.ย.) วุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์และเข็มแสนยาริปัตยกรรม
- พ.ศ. ๒๕๑๔ (๕ ธ.ค.) มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๑๖ Knight Commander's Cross (Badge and Star) จากรัฐบาลแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
- พ.ศ. ๒๕๑๖ Medaille Royale Du Million D'Elethanth et Du Tarasal Blanc (Commandeur) จากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรลาว
- พ.ศ. ๒๕๑๖ Chuong-My-Boi-Tinh (Order of Merit) First Class จากรัฐบาลสาธารณรัฐเวียดนาม
- พ.ศ. ๒๕๕๐ วิศวจุฬากิตติคุณอาวุโสดีเด่น
- พ.ศ. ๒๕๕๑ ปูชนียจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ. ๒๔๗๖ อาจารย์ผู้ช่วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๔๗๒ อาจารย์ศรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๔๗๒ อาจารย์โท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๔๗๓ อาจารย์เอก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๔๗๖ วิชาการในตำแหน่งเลขาธิการพลังงานแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๔๗๗ เลขาธิการพลังงานแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๑ ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๒ (๑ ก.ย.) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๔ (๑๗ ธ.ค.) รองผู้อำนวยการฝ่ายการพัฒนาคณะปฏิวัติ
- พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ
- พ.ศ. ๒๕๑๖ ผู้ว่าการประปานครหลวง
- พ.ศ. ๒๕๑๗ เกษียณอายุราชการ

ราชการพิเศษ

- พ.ศ. ๒๔๙๗ ผู้แทนไทย และประธานคณะกรรมการฝ่ายไทยในองค์การพลังงานไฟฟ้าโลก
- พ.ศ. ๒๔๙๗ ผู้แทนไทย และประธานคณะกรรมการฝ่ายไทยในองค์การระบบไฟฟ้าสากล
- พ.ศ. ๒๔๙๗ ผู้แทนไทย และประธานคณะกรรมการฝ่ายไทยในองค์การเชื่อมโยงระหว่างชาติ
- พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๒๕ ผู้แทนไทยในคณะกรรมการประสานงานสำรวจลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง
- พ.ศ. ๒๕๐๒-๒๕๑๐ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
- พ.ศ. ๒๕๐๖-๒๕๑๐ ผู้ทำการแทนผู้ว่าการการไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่ได้เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งขึ้น
- พ.ศ. ๒๕๐๙-๒๕๒๐ กรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
- พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๒ สมาชิกวุฒิสภา
- พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๒ ร่วมการประชุมพิจารณากฎหมายและปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคณะผู้เชี่ยวชาญจากประเทศอื่นๆ รวมจำนวน ๑๐ คน จัดโดยองค์การสหประชาชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๖ กรรมการการงบประมาณ
- พ.ศ. ๒๕๑๓ ประธานการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งเอเชียและตะวันออกเฉียงไกล (อีคาเฟ) สมัยที่ ๒๖
- พ.ศ. ๒๕๑๔ (๑๕ มิ.ย.) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๑๓-๒๕๒๕ ประธานคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์
- พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๑๕ ประธานกรรมการจำแนกที่ดิน
- พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๖ กรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๖ กรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๓-๒๕๒๕ กรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๒๗ Member Board of Trustees of AIT
- พ.ศ. ๒๕๑๖ รองประธานองค์การเชื่อมโยงระหว่างชาติ
- พ.ศ. ๒๕๑๙-๒๕๓๙ นายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๐-ปัจจุบัน กรรมการเหรียญคุชฌ์มาจาเซิมคิลบวิทยา

กิจกรรมอื่น ๆ

- พ.ศ. ๒๔๙๐-๒๔๙๑ นายกสมาคมนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา
- พ.ศ. ๒๔๙๒-๒๔๙๔ นายกสมาคมนักเรียนนานาชาติของมหาวิทยาลัย WISCONSIN คนแรก

- พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๐๔ นายกสิโมสรไลออนส์กรุงเทพคนแรก
- พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๑๑ นายกสมาคมไทย-อเมริกันคนแรก
- พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๐๐ นายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ๒๕๐๒-๒๕๐๔ นายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ๒๕๐๖-๒๕๐๙ นายกวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๑๕ นายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- พ.ศ. ๒๕๑๔ (๒๐ ก.ค.) ประธานกรรมการพิจารณาการดำเนินการก่อสร้าง
 ถนนรัชดาภิเษก
- พ.ศ. ๒๕๑๕ (๑ ต.ค.) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิของจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๑๕ (๑ ต.ค.) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๑๖ ประธานคณะกรรมการข้าราชการมหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๒๙-๒๕๒๙ นายกสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยฯ
- พ.ศ. ๒๕๑๖-ปัจจุบัน ประธานมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๒-ปัจจุบัน ประธานชมรมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๙-ปัจจุบัน ประธานชมรมนักอุทกวิทยา

๘ รอบ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

ผู้ตอบแทนคุณแผ่นดิน

วันเสาร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สมาคมนิสิตเก่าแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและศิษยานุศิษย์ ร่วมกันจัดงาน ๘ รอบ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ณ อาคารศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง ห้อง ๑๐๕, ห้อง ๑๑๑ และ อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ มหิตาจิต ทำบุญฉลองอายุและเปิดดวงสถาบัน ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ สัมมนาวิชาการไม่และหว่ายเศรษฐกิจโลก ศ.นพ.ภิรมย์ กมลรัตนกุล อธิการบดีจุฬาฯ เป็นแม่งาน และ ผศ.สมศรี กาญจนจारी ปทุมสูตร อ.โชติหิรัญ เปี่ยมสมบุรณ์ เป็นกำลังหลัก

อาจารย์เป็นต้นแบบคนสนองคุณแผ่นดินอย่างแท้จริง เป็นปูชนียาจารย์แห่งจุฬาฯ เกิดวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๔๕๘ ชื่อ บุญรอด มาจากรอคชัวิตจากไร่ ้วยเด็กแรกเกิดด้วยน้ำขี้หมูขุชาหลวงพ่อโตวัด สระเกศ เรียนจบจากวัดเทพศิรินทราวาส จบวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตเกียรตินิยม จุฬาฯ (๒๔๗๓-๒๔๗๖) เมื่ออายุ ๑๘ ปี จบปริญญาโทและเอกจากเอ็มไอที.วิสคอนซินและฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา ทางวิศวกรรมไฟฟ้าพลังงาน (๒๔๗๙-๒๔๘๑)

เป็นอาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ทันทีที่เรียนจบ สอบได้ทุนเล่าเรียนหลวงไปต่อที่สหรัฐอเมริกาเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เป็นทหารเสรีไทย สาย สหรัฐอเมริกามารับที่ญี่ปุ่นที่ลังกา อินเดี ย จีน และเข้ามาปฏิบัติกรในไทย เมื่อรบชนะกลับไปเรียนต่อจนจบและกลับมาเป็นอาจารย์ที่เดิม ปี ๒๔๙๖ ก่อตั้งการพลังงานแห่งชาติเป็นเลขาธิการคนแรก ทำเขื่อนพลังน้ำอุบลรัตน์ที่ขอนแก่น ๒๕๑๑เป็นปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ๒๕๑๒เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยคนแรก ช่วงเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ พอดี ปี ๒๕๑๖ เป็นผู้ว่าการประปานครหลวงจนเกษียณอายุราชการเมื่อ ๒๕๑๘

เมื่อ ๒๕๑๔ และ ๒๕๒๐ เป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าจุฬาฯเป็นนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๘-๒๕๓๘ ประธานมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาฯ (ทุนทรัพย์ส่วนตัว) เมื่อ ๒๕๑๖ จนปัจจุบัน ได้ริเริ่มทำทุนอาหารกลางวัน ๒๕๑๕ จัดหาที่ดินที่แก่งคอย สระบุรี ๕,๐๐๐ ไร่ ยกให้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นวิทยาเขตต่อเนื่อง ก่อตั้งชมรมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๓๒ สภานิติคดีเก่าจุฬาลงกรณ์เมื่อ ๒๕๔๓ งานที่เกี่ยวข้องจุฬาลงกรณ์นั้นถือได้ว่าเป็นผู้สนองคุณแก่แผ่นดินที่เป็นแบบอย่างที่น่าสรรเสริญยิ่ง

เป็นสมาชิกสภาข้าราชการรัฐธรรมนูญ สมาชิกวุฒิสภา รองผู้อำนวยการฝ่ายการพัฒนาคณะปฏิวัติ ยุครัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร กรรมการสภาพัฒนาฯ สภาการศึกษาฯ

นายกสมาคมนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา นายกคนแรกของสโมสรไลออนส์กรุงเทพ สมาคมไทย-อเมริกัน เป็นนายกวิศวกรรมสถานฯ คอมพิวเตอร์ฯ ประธานชมรมอุทกวิทยา ประธานเชื่อนใหญ่โลก ได้รับรางวัลแมกไซไซ พัฒนาสู่แม่ข่ายท้องถิ่นต่าง

หลายมิตินี้เป็นส่วนสร้างคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองเรื่องไฟฟ้าพลังน้ำและการเป็นนิติคดีเก่าจุฬาลงกรณ์ที่ทุ่มทั้งชีวิตอุทิศตนเพื่อจุฬาลงกรณ์เปรียบตนเองเสมือนช้างชูงวงเทิดพระเกียรติทำงานเพื่อการศึกษาให้คนรุ่นหลังมีจิตสาธารณะที่ยากจะหาได้ในยุคนี้

โอกาส ๘ รอบของอาจารย์ ศิษยานุศิษย์จึงดำริตั้งสถาบัน ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เพื่อส่งเสริมการศึกษาวิจัยพัฒนาบูรณาการสังคมเศรษฐกิจของบ้านเมือง ประเดิมเรื่องแรกคือ สัมมนาวิชาการไม่และหลายเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของประเทศไทยและการสร้างหลักสูตรที่จุฬาลงกรณ์เสาคหลักของแผ่นดินร่วมทำวิชาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวง ระดับสถาบันพระปกเกล้าและวปอ.ให้ผู้นำทั้งองค์กรราชการและเอกชนเข้าศึกษา

การยกย่องคนที่ศรีสังคมนั้นเป็นต้นน้ำที่จะไหลผ่านไปท้ายน้ำที่คนในสังคมได้ใช้ประโยชน์ด้วยกัน สิ่งหนึ่งที่ท่านอาจารย์มีคือทำให้มากกว่าทำเอา ยึดเรื่องจิตกุศล จิตอาสา จิตสาธารณะ ลดความเห็นแก่ตัว มีแล้วแบ่งปัน เกื้อกูล ให้การศึกษา เมื่อคนฉลาดสามารถแก้ไขปัญหา โง่ จน เจ็บ ได้แน่นอน

เกษม จันทน์น้อย

สถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

ความเป็นมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกและแห่งเดียวของประเทศที่ถือกำเนิดจากพระอัจฉริยภาพและพระญาณทัศนะของพระมหากษัตริย์ไทยที่ทรงเล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีบุคลากรรับราชการสนองพระเดชพระคุณในตำแหน่งต่างๆ เพื่อช่วยแบ่งเบาพระราชกรณียกิจในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่อาณาประชาราษฎร์และช่วยสานต่อพระบรมราชปณิธาน “หลักเฉลิมพระนคร” ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศสยามเพื่อให้ประเทศมีความเจริญทัดเทียมนานาอารยประเทศให้สามารถแข่งขันและชะลอการเอารัดเอาเปรียบจากนานาชาติที่เข้ามาทำมาหากินกับคนไทยนับตั้งแต่มีการเปิดประเทศ เป็นต้นมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเป็นมหาวิทยาลัยไทยแห่งแรกที่มีการเปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศมาตั้งแต่ทรงริเริ่มจัดตั้งโรงเรียนมหาดเล็กจนถึงการสถาปนาเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬฯ จึงเป็นมหาวิทยาลัยที่มีบัณฑิตที่เป็นนิสิตเก่าหลายสาขาออกไปรับราชการสนองพระเดชพระคุณมาตั้งแต่รุ่นแรกๆ ในปัจจุบัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการเรียนการสอนถึง ๒๐ สาขาและหลายร้อยหลักสูตรวิชา ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอก และมีบัณฑิตที่เป็นนิสิตเก่ามากกว่าสามแสนคน บัณฑิตในหลากหลายสาขาทำงานในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค บัณฑิตจุฬฯ ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและชีวิต ซึ่งหลายคนแม้จะพ้นวัยทำงานแล้วก็ยังคงเป็นกำลังสำคัญให้กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัดและชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศ

วัฒนธรรมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ยึดถือคำขวัญทั้งห้าตลอดมาหลายทศวรรษ แม้ในปัจจุบัน จุฬฯ จะไม่ได้ยกคำขวัญทั้งห้าขึ้นเป็นวัฒนธรรมขององค์กร แต่พฤติกรรมและความรู้สึกของนิสิตเก่าทุกยุคทุกสมัยก็ยังยึดถือ คำขวัญทั้งห้าของมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะป็น ฮาวทูระเบียบ ประเพณี สามัคคีและน้ำใจ ทำให้นิสิตจุฬฯ โดยรวมมีความผูกพันและสัมพันธ์กับคุณูปการ

กิจกรรมต่างๆ ของนิสิตได้รับการยอมรับและตอบรับจากนิสิตเก่าๆ ทั่วประเทศทุกยุคทุกวัยซึ่งเป็นผลมาจากสายสัมพันธ์อันเหนียวแน่นของความเป็นพี่เป็นน้องอย่างต่อเนื่องมาจนทุกวันนี้

ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ในฐานะประธานมูลนิธินิสิตเก่าๆ ทั่วประเทศตั้งมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานแรกของนิสิตเก่าๆ ที่สังเกตเห็นถึงพลังนิสิตเก่าๆ ทั่วประเทศที่มีภูมิปัญญาอยู่ในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศและต่างประเทศ โดยศักยภาพของนิสิตเก่าๆ จะสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและประเทศไทยได้ ท่านอาจารย์จึงได้ใช้เวลาเดินทางไปเยี่ยมนิสิตเก่าๆ ในที่ต่างๆ ทั่วประเทศเป็นเวลามากกว่า ๒๐ ปี แสวงหาความต้องการและปลุกสำนึกในการตอบแทนพระคุณของแหล่งเรียนมาของนิสิตเก่าๆ ในส่วนภูมิภาค นอกเหนือจากการที่ท่านได้เคยสร้างกิจกรรมต่างๆ ๓ สมัยในฐานะนายกสมาคมนิสิตเก่าๆ (สนจ.) ซึ่งเป็นศูนย์กลางทำกิจกรรมต่างๆ ของนิสิตเก่าๆ ในส่วนกลางซึ่งในระยะแรกนั้น สนจ. ยังไม่ได้มีนโยบายชัดเจนที่เปิดโอกาสให้นิสิตเก่าๆ ในภูมิภาคหรือในต่างประเทศมีส่วนร่วมกิจกรรมกับสมาคมนิสิตเก่าๆ

การจัดตั้ง “สถาบัน ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์” เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งเกียรติยศของศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ซึ่งเป็นต้นแบบของบัณฑิตจุฬารุ่นใหม่ถึงการปฏิบัติคนในสังคมของนิสิตเก่าๆ รุ่นบรรพบุรุษซึ่งนอกจากการประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา หน้าที่การงาน อาชีพ และการประกอบคุณประโยชน์กับประเทศชาติด้วยความซื่อสัตย์สุจริตอย่างมากมาย ท่านอาจารย์ยังได้อุทิศทั้ง กำลังกาย สติปัญญา ทุนทรัพย์ส่วนตัว เวลาและโอกาสในบั้นปลายของชีวิตที่ควรจะพ้นจากการทำงานทั้งปวงเพื่อพักผ่อนมาทำงานต่อไปเพื่อประโยชน์สาธารณะของชาวจุฬารุ่น และการพัฒนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เคยหยุดยั้ง รังรอ ตลอดเวลาอย่างไม่เคยมีนิสิตเก่าๆ คนใดเคยทำเป็นแบบอย่างให้ท่านเห็นมาก่อน

สถาบัน ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ มุ่งที่จะนำความเป็นผู้นำทางวิชาการ ความเป็นพี่เป็นน้องของสังคมจุฬารุ่น บรรพบุรุษ ประสบการณ์ชีวิตและความสำเร็จในชีวิตของนิสิตเก่าๆ ทั่วประเทศ ร่วมกับวิทยาการสมัยใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำลังของชนกลุ่มสาวที่กำลังจะออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติผนวกกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้าไปช่วยพัฒนารวมทั้งแก้ปัญหาของสังคมและบ้านเมืองโดยไม่เลือก เชื้อชาติ ภูมิภาค ลัทธิความเชื่อที่นับถือ และค่ายการเมือง โดยองค์กรนิสิตเก่าๆ ทั่วประเทศในแต่ละภูมิภาคเป็นผู้ชี้ผ่านการประชุมสมัชชานิสิตเก่าๆ ทั่วประเทศประจำปี ให้สถาบัน ศ.ดร.บุญรอดฯ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลั่นกรองความรู้ที่นำมาซึ่งความรู้ที่มีอยู่ร่วมกันกันผสมผสานสร้างโครงการต้นแบบศึกษาพัฒนาเรื่องต่างๆ ที่มีบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความรู้และหรือมีการเรียนการสอนในจุฬารุ่น ภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการสถาบันฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง และไม่สร้างปัญหาความขัดแย้ง

สถาบันแห่งนี้จะเป็นองค์กรที่อุทิศตนเพื่อฝึกกำลังสังคมวิชาการและสังคมวิชาชีพ ให้เป็นเสาหลักของแผ่นดิน

วัตถุประสงค์

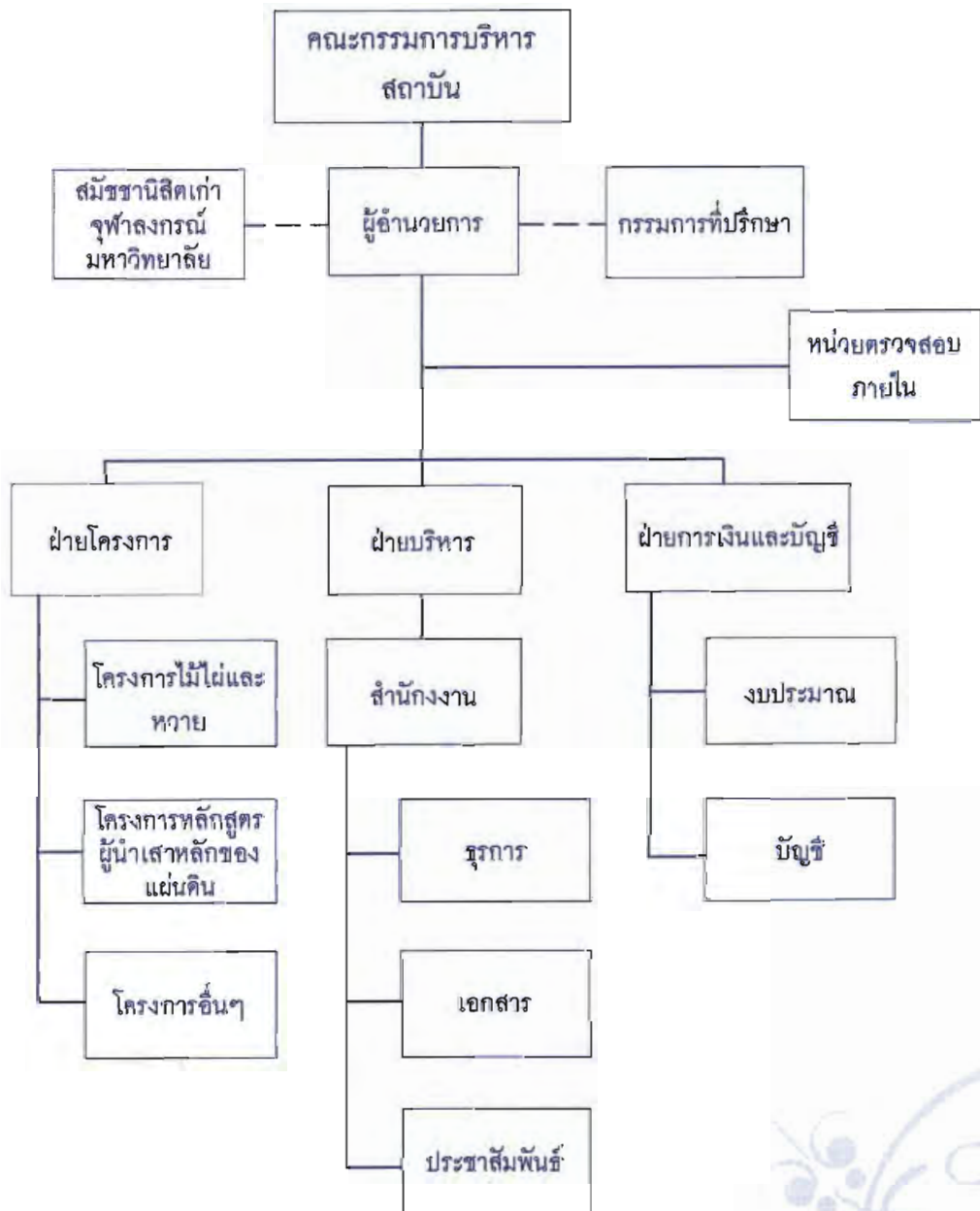
๑. เพื่อเป็นศูนย์รวมพลังชาวจุฬาฯ และญาติมิตรในการตอบแทนพระคุณแผ่นดิน สืบสานพระบรมราชปณิธานฯขององค์พระราชทานกำเนิดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒. เพื่อเป็นศูนย์ระดมความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพให้เป็นเสาหลักของแผ่นดินทั่วพระราชอาณาจักร
๓. เพื่อเป็นองค์กรแห่งเกียรติยศของศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ปุชนิยาจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และต้นแบบของนิสิตเก๋ารุ่นใหม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ชาวจุฬาฯ มีพลังในการทำงานเพื่อประชาชนและการตอบแทนพระคุณของแผ่นดิน อย่างมีนัยสำคัญ
๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิรูปประเทศไทยอย่างสร้างสรรค์และปรองดอง
๓. เกียรติคุณปุชนิยาจารย์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นที่ปรากฏในการสร้างสรรค์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

แผนผังการบริหารสถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

ไผ่และหวายเพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและชุมชน (Bamboo and Rattan for Environmental and Rural Development)

หลักการและเหตุผล

ไผ่เป็นพืชตระกูลหญ้าที่เจริญเติบโตได้เร็วที่สุดในโลก (วันละ ๐.๗๐-๑.๐๐ม.) และเติบโตได้ดีในพื้นที่เขตร้อนชื้นของโลก (ปลูกได้ดีทั้งในเขตร้อนและเขตอบอุ่น) ไผ่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกช่วงของการเจริญเติบโต ตั้งแต่ หน่อจนถึงต้นเจริญเต็มวัย ตั้งแต่เศษหลงเหลือจากการผลิต เหน้า ต้น และใบ สามารถใช้เป็นทั้ง อาหาร พลังงานทดแทน และวัตถุดิบอุตสาหกรรม

ในฐานะพืชพื้นถิ่นชนิดหนึ่งของประเทศไทย ไผ่ถูกนำไปใช้เป็นส่วนประกอบต่างๆ ของเครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องเรือน เครื่องมือทำมาหากิน เครื่องนุ่งห่ม ชาดู และยังสามารถนำไปใช้เป็นวัสดุก่อสร้างที่อยู่อาศัยทดแทนไม้จริง แต่เนื่องจากประเทศไทยไม่มีศูนย์รวมในการค้นคว้าและศึกษาการใช้ประโยชน์จากไม้ไผ่และหวายครบวงจรอย่างจริงจัง ไผ่ซึ่งหาได้ง่าย ราคาไม่แพง จึงไม่ได้รับการพัฒนาให้ใช้ได้ทันตามปลดออกจากเชื้อราและการกัดกินของแมลง วัสดุอุตสาหกรรมยุคใหม่ที่ทนทานและผลิตได้จำนวนมาก รวดเร็ว เช่น โลหะ พลาสติก เซรามิก เข้ามาแทนที่วัสดุจากธรรมชาติ ซึ่งต่อมาสังคมโลกได้ค้นพบว่า วัสดุผลผลิตจากอุตสาหกรรมเหล่านั้นเป็นสาเหตุสำคัญของการทำลายสิ่งแวดล้อมของโลก

หวายเป็นพืชอีกชนิดหนึ่งที่เป็นภูมิปัญญาโบราณใช้ควบคู่กับไผ่มาโดยตลอด หวายมีประโยชน์ควบคู่กับไผ่ คือสามารถใช้เป็นอาหาร เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเรือน และเครื่องผูกไผ่ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ อีกมาก หวายได้รับชะตากรรมเช่นเดียวกับไผ่ คือ ถูกทอดทิ้งเมื่อมีวัสดุอุตสาหกรรมยุคใหม่เข้ามาแทนที่ ทำให้หวายถูกทอดทิ้งจนกลายเป็นสิ่งหายากและมีราคาแพงในที่สุด

โดยสภาพของสิ่งแวดล้อมของโลกยุคใหม่ที่สิ่งแวดล้อมถูกทำลายด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นอันมาก ก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศ ภูมิอากาศ น้ำ และความแห้งแล้ง ทุกประเทศในโลกจึงหันกลับ

มาสนใจการค้าเน้นชีวิตของพลเมืองที่ชะลอการทำลายสิ่งแวดล้อม ทุกชาติรณรงค์ให้ทุกประเทศกลับมาสนใจสิ่งแวดล้อมโลกที่ถูกทำลายไปมาก โดยพยายามใช้และผลิตสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของพลโลกจากวัสดุธรรมชาติลดการทำลายสิ่งแวดล้อมจากสินค้าผลิตจากอุตสาหกรรม

ประเทศไทย อยู่ในขั้วภูมิภาคที่ได้เปรียบหลายประเทศ แม้จะมีอาณาเขตที่ไม่กว้างใหญ่ไพศาล แต่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่เหมาะสมกับเกษตรกรรมเกือบทุกพืชพันธุ์ โดยเฉพาะไม้และหวายที่เป็นพืชพื้นถิ่นของประเทศ แต่ได้ถูกมองข้ามถึงสรรพประโยชน์ของพืชทั้งสองชนิดไป ประชาชนเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าโดยหักร้างทางพงและนำพื้นที่ที่เคยเป็นที่อยู่ตามธรรมชาติของไม้และหวายไปทำการเกษตรพืชชนิดอื่นที่รัฐและประชาชนเห็นว่าน่าจะทำได้ดีกว่า ประโยชน์จากไม้และหวายลดลงจนไม้และหวายกลายเป็นวัสดุธรรมชาติที่เกือบไม่มีค่าในทางเศรษฐกิจเทียบเท่ากับพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นๆ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศหันไปใช้วัสดุอุปกรณ์สมัยใหม่ที่หาได้ง่าย พื้นที่ที่เคยเป็นที่อยู่ไม้และหวายจึงลดน้อยถอยลงจนเกือบหมดไปเหลือแต่ในป่าธรรมชาติเท่านั้น

ในกระแสโลกยุคใหม่ ที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ไม้และหวาย ได้รับการศึกษาและพัฒนาให้มนุษย์สามารถใช้ประโยชน์จากพืชทั้งสองได้อย่างเต็มที่ โดยมีเครือข่ายอยู่ในหลายประเทศทั่วโลก ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ยังไม่ได้ร่วมอยู่ในเครือข่ายในเรื่องไม้และหวายของโลก (International Bamboo and Rattan Network-INBAR) ทั้งที่คนไทยรู้จักและใช้ประโยชน์จากไม้และหวายอย่างกว้างขวางทั้งในอดีตและปัจจุบันไม้และหวายก็ยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้ใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง นอกจากเป็นสินค้าพื้นบ้านสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่มีการส่งออกต่างประเทศบ้างในรูปของอาหารกึ่งสำเร็จและเครื่องเรือนรวมทั้งเครื่องหัตถกรรมในมูลค่าที่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับสรรพประโยชน์ของไม้และหวายเต็มศักยภาพของตนเอง ทำให้คนไทยเสียโอกาสไปหลายอย่าง ทั้งเรื่อง สิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์ การทำมาหากิน รวมทั้งการเป็นผู้นำในด้านที่คนไทยมีโอกาสมากจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เพียงการพัฒนาต่อยอดสิ่งที่มีผู้ค้นคว้าและริเริ่มแล้วเท่านั้น

สถาบัน ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เห็นว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและมีศักยภาพสูงมากในการค้นคว้าและพัฒนา ไม้และหวายน่าจะ สามารถพัฒนาต่อเนื่องทำให้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติได้ อีกทั้งสาขาวิชาต่างๆใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความหลากหลายและมีขีดความสามารถพอที่จะร่วมกันวิจัยและพัฒนาไม้ และหวาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง การพัฒนาด้านพันธุกรรม การเพิ่มผลผลิต การเพิ่มคุณภาพ การ ออกแบบทั้งสิ่งก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม การพัฒนาการผลิต การตลาดเชิงรุก การสร้างมูลค่า เพิ่มของไม้และหวาย การพัฒนาเพื่อใช้ทดแทนการใช้ไม้จริง นอกจากการใช้ในประเทศ การส่งออกไม้

และหวายในรูปของสินค้าสำเร็จรูปและวัตถุดิบมีแนวโน้มที่เติบโตมากสำหรับอนาคต

ไม้และหวายเป็นพืชที่ทรงคุณค่าสูงในตนเอง เพราะนอกจากไม้และหวายสามารถส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการพัฒนารายได้ของประชาชนในท้องถิ่นและการส่งออกแล้ว ไม้และหวายยังสามารถใช้ประโยชน์ในด้านการส่งเสริมคุณภาพของอากาศและคุณภาพของสิ่งแวดล้อม

โดยศักยภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสามารถแสวงหาความร่วมมือด้านการศึกษาวิจัยได้อีกมากกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ นอกจากการศึกษาระดมทุน และการใช้ประโยชน์จากการใช้ไม้และหวายแล้ว สถาบัน ศ. ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ จะร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการศึกษาและรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับไม้และหวายอย่างครบวงจรในทางวิชาการ ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เกษศาสตร์ เกษตรศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนท้องถิ่นในภูมิภาคที่มีศักยภาพในการร่วมมือเพื่อให้ไม้และหวายสามารถทำหน้าที่ที่ช่วยเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและพัฒนาชนบทให้ท้องถิ่นในภูมิภาคมีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งๆ ขึ้นอย่างยั่งยืน

สถาบัน ศ. ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เห็นว่า ต้นไม้และหวายจะสามารถเพิ่มพื้นที่สีเขียวของประเทศไทยได้รวดเร็ว และหวังว่า โครงการการศึกษาและพัฒนา โครงการต้นแบบในการคืนสีเขียวให้ประเทศไทย จะสร้างรายได้ให้ชุมชนทั่วประเทศอย่างยั่งยืน จะสามารถพลิกพื้นที่สีเขียวที่จำเป็นสำหรับโลกปัจจุบันและประเทศไทยอนาคต โดยจะร่วมมือกับหน่วยงานที่สนใจและหน่วยงานที่รับผิดชอบเชิงกณิสิตแก่จุฬาฯ และองค์กรเอกชนทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค ส่งเสริมการปลูกและการใช้ทั้งไม้และหวายเพื่อพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความสำคัญของความหลากหลายทางชีวภาพ(Bio-diversity)ของแต่ละพื้นที่ที่เหมาะสม และหวังว่าโครงการไม้และหวายเพื่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมจะสามารถสนองตอบต่อการพัฒนาความเป็นอยู่ อาชีพ สิ่งแวดล้อมของชนบทไทยให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมได้ (คู่มือสารแนบเรื่องไม้และหวาย)

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษา รวบรวม ประสานงาน และร่วมมือในการค้นคว้า วิจัยและพัฒนา การปลูก การเพิ่มผลผลิต การใช้ประโยชน์ไม้และหวายอย่างมีคุณภาพของเกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้บริโภคในประเทศไทย ในกลุ่มประเทศอาเซียน และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับไม้และหวาย (Local and International R & D Co-operation)

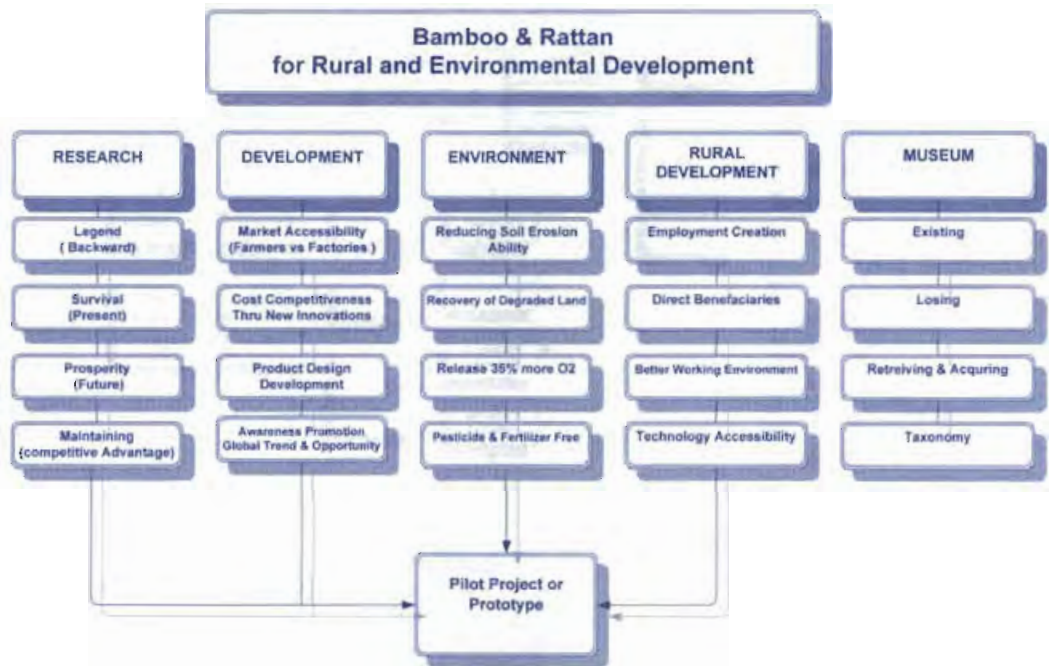
๒. เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของไม้และหวายในการเสริมสร้างรายได้ของชุมชน

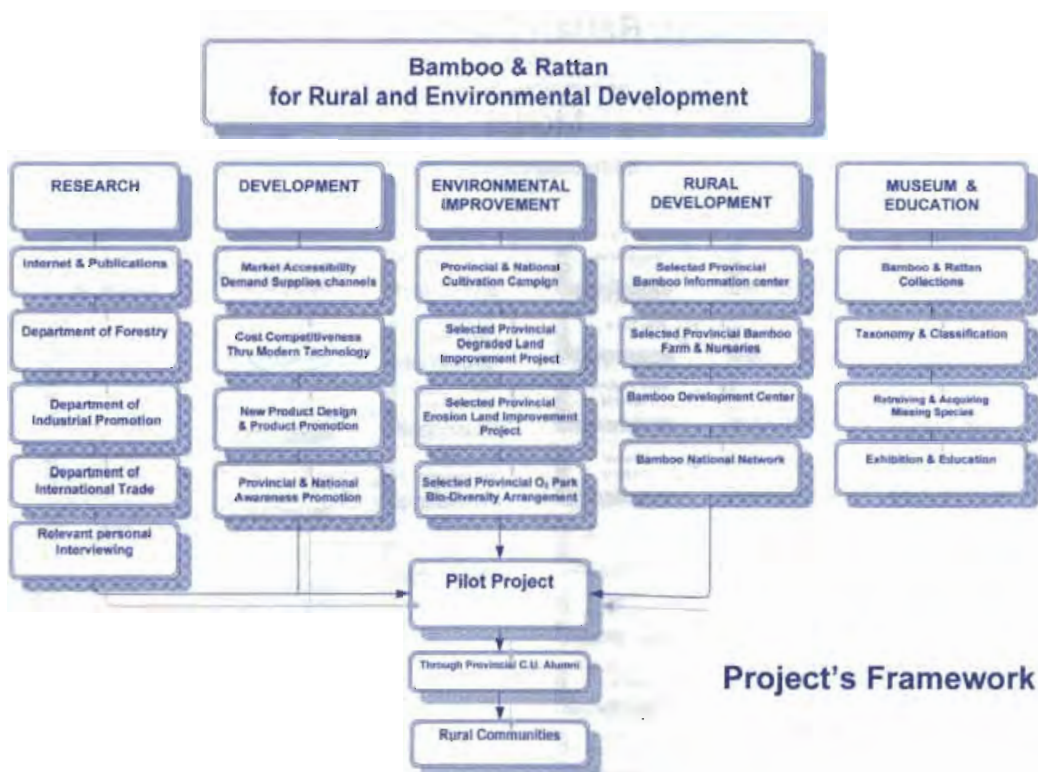
พุทธศักราช ๒๕๕๔ จะเป็นโอกาสสำคัญสำหรับปวงชนชาวไทยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะมีพระชนมายุ ๗ รอบ (๙๔พรรษา)

สถาบัน ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เห็นเป็นโอกาสสำคัญที่จะร่วมกับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ประชาสัมพันธ์ถึงคุณประโยชน์และศักยภาพของไผ่และหวาย ในด้านการส่งเสริมคุณภาพของสิ่งแวดล้อม ลดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และเพิ่มปริมาณก๊าซออกซิเจนในอากาศ ให้ชุมชนต่างๆ ทั้งใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้รับทราบและช่วยกันปลูกไผ่และหวายเพื่อความอยู่ดีกินดีและอากาศดีของคนไทยทั้งประเทศ โดยสถาบันฯ เห็นว่าไผ่และหวายเป็นพืชที่มีศักยภาพสูงมากในการส่งเสริมทั้งคุณภาพสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมโอกาสสร้างรายได้ให้กับคนไทยอย่างยั่งยืน สามารถทำให้ประเทศไทยสามารถลดผลกระทบจากภัยแล้งและภาวะโลกร้อนอย่างเป็นรูปธรรมในระยะเวลาสั้นๆ

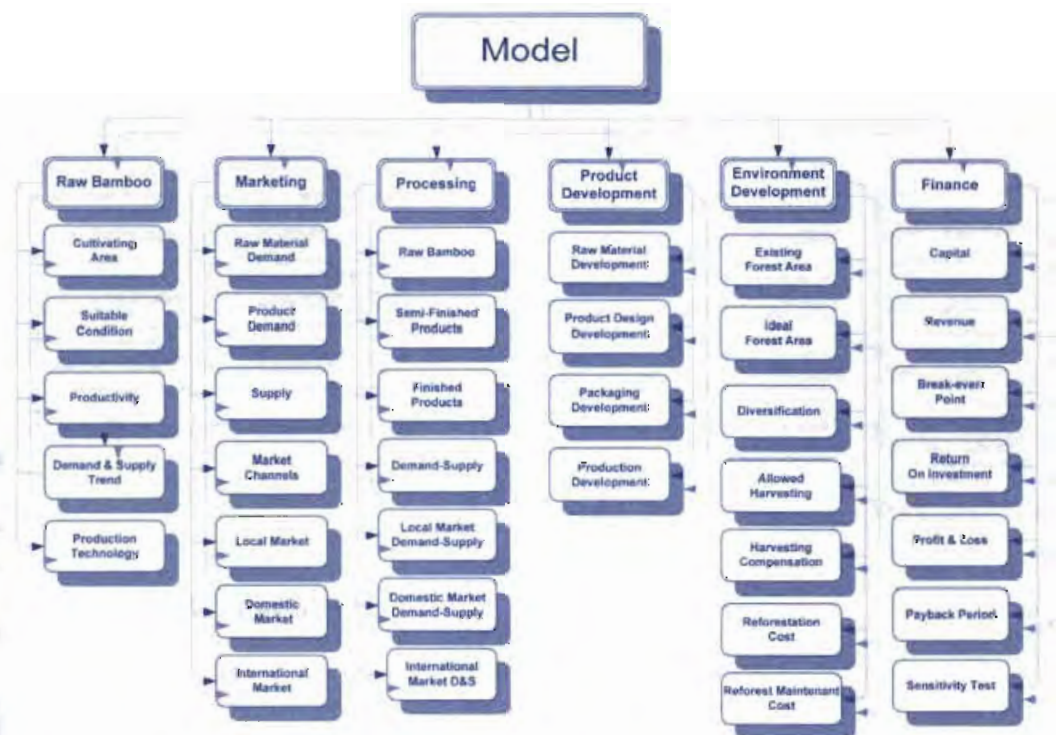
Project's Missions

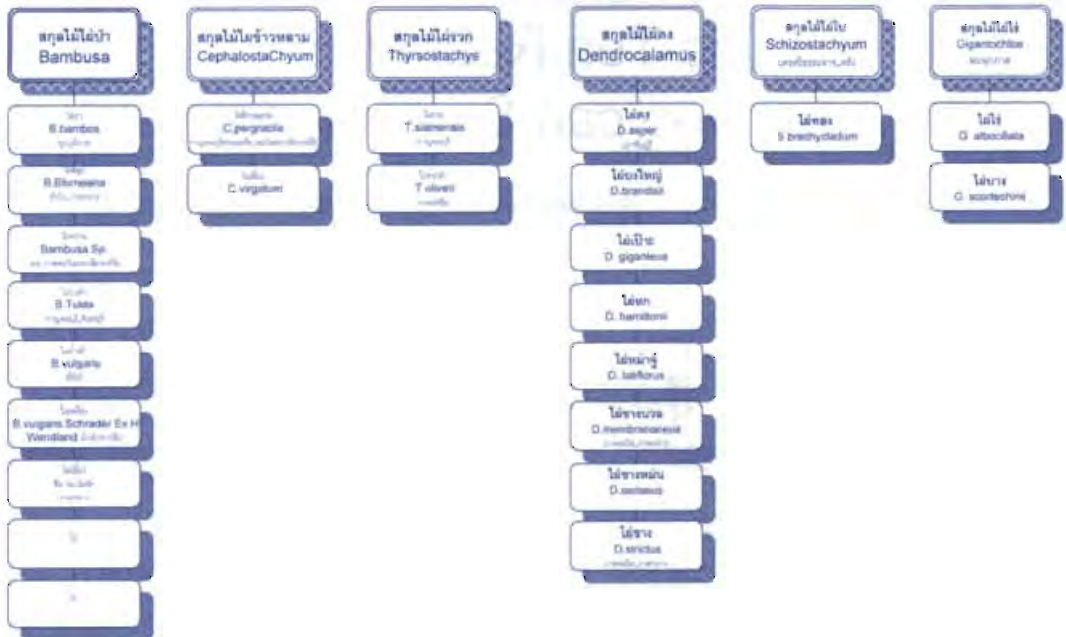
Project's Framework

Bamboo and Rattan Development Model

ชื่อท้องถิ่นและสถานที่พบของไม้ชนิดต่างๆ
6 สกุล (Genus) 65 ชนิด (Species)

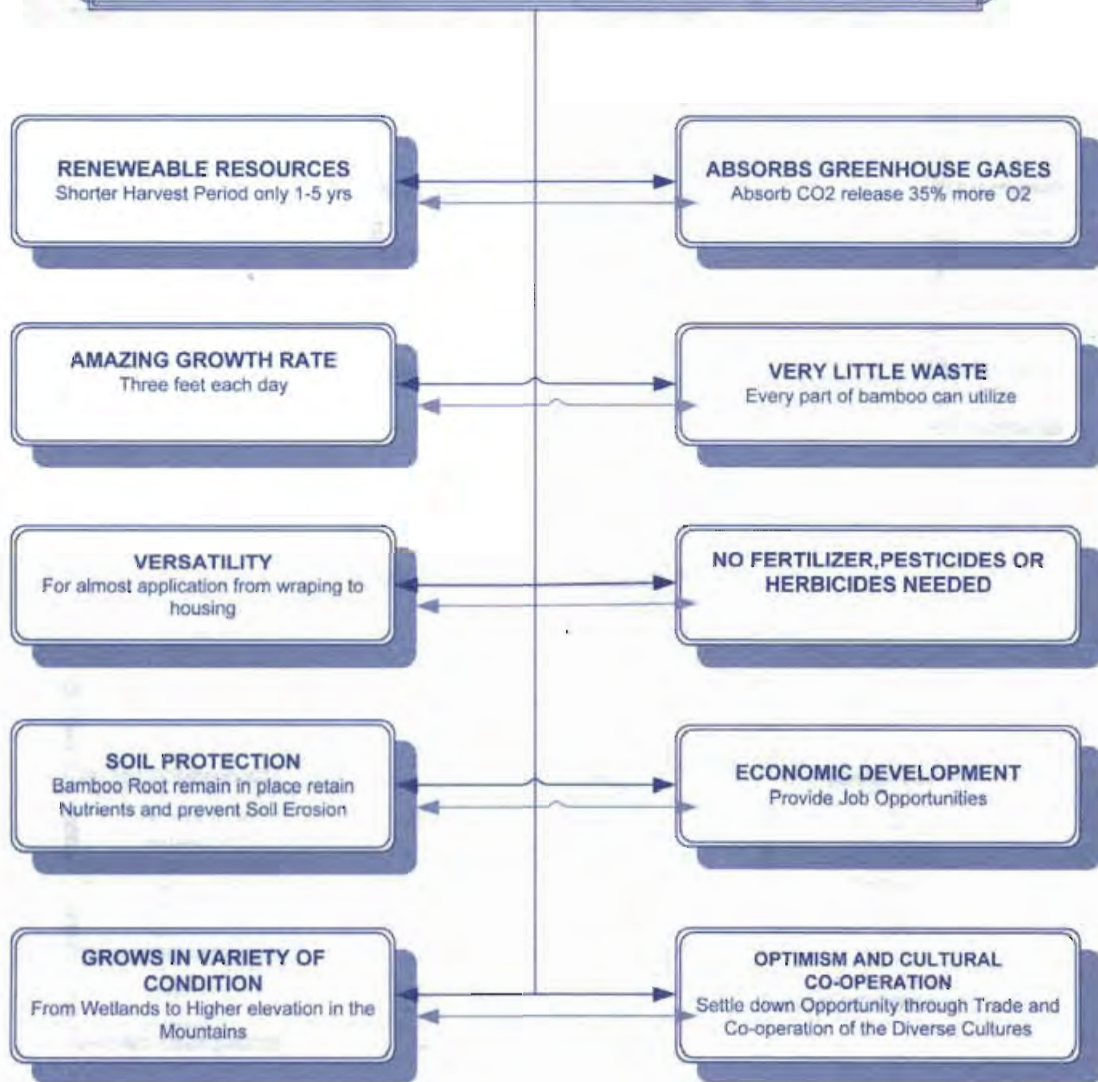

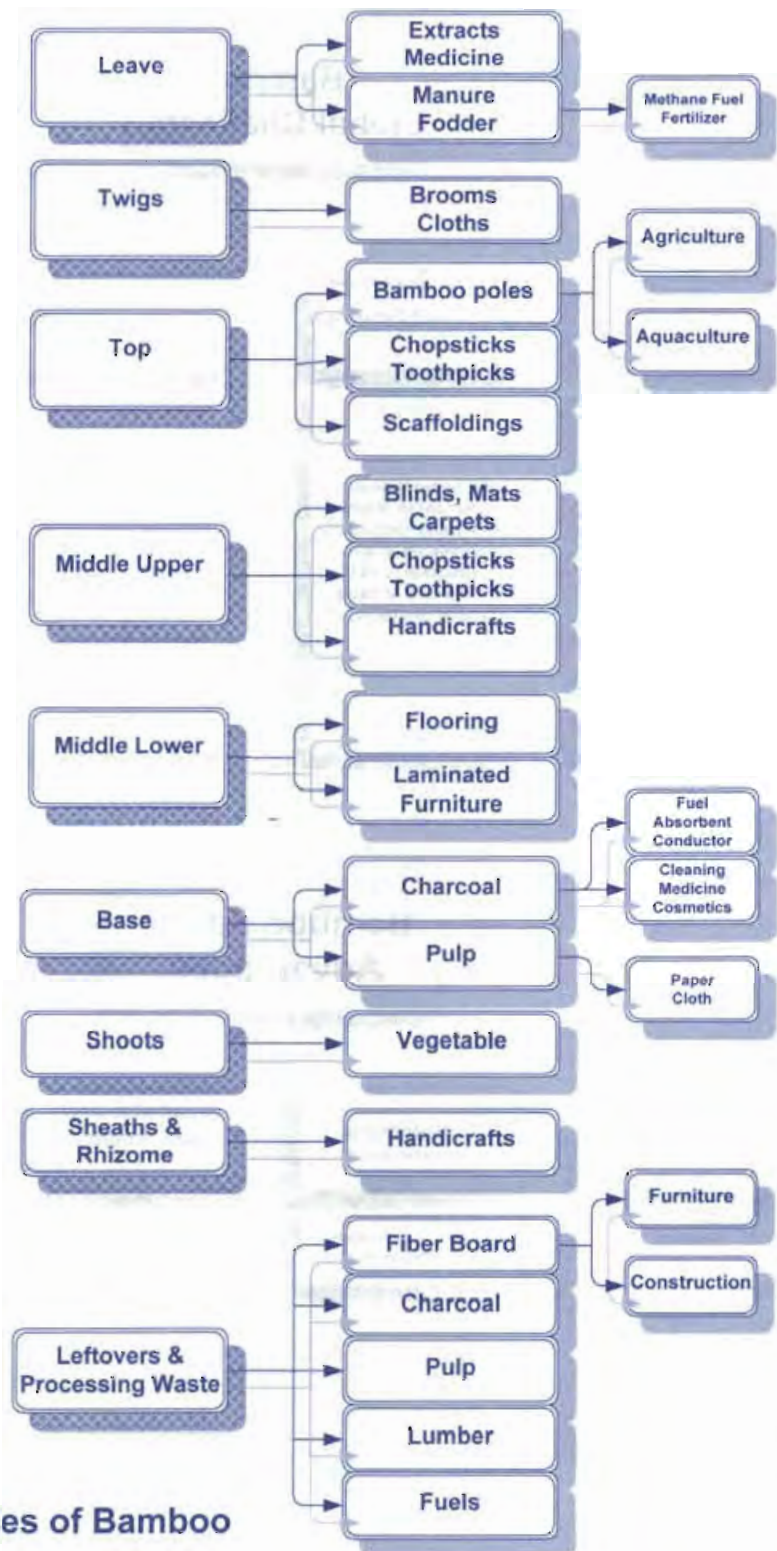
พันธุ์หวายเศรษฐกิจของไทย

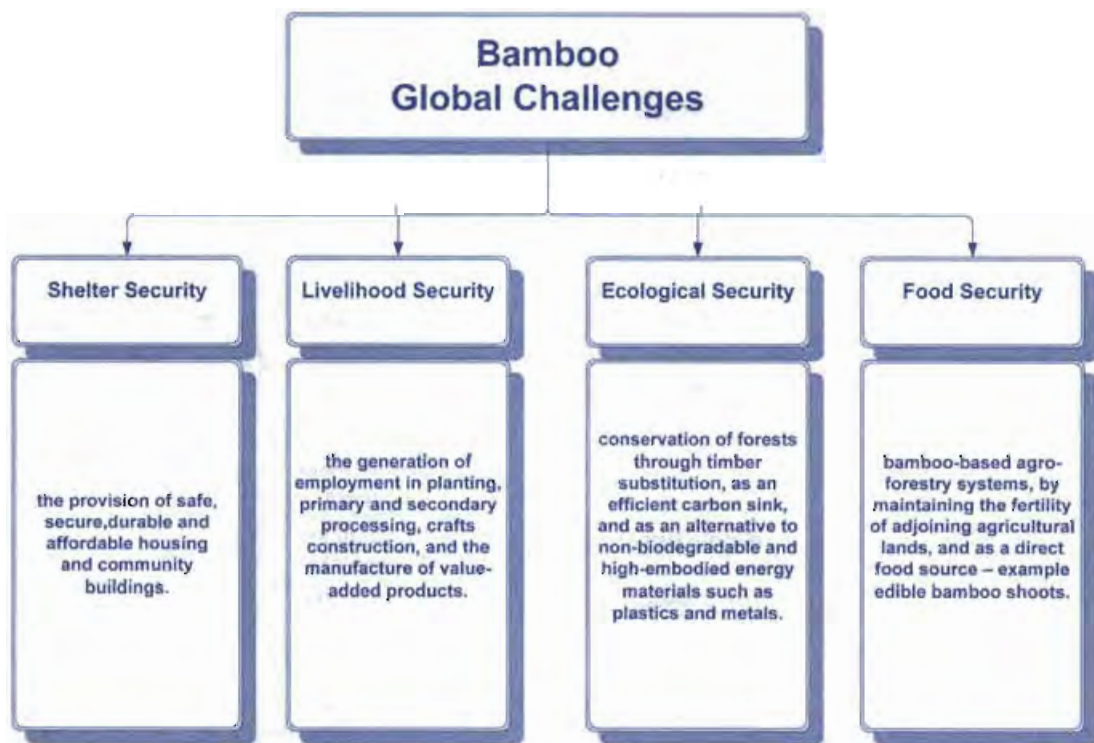
ที่มา กรมป่าไม้

Top Ten Reasons Why Bamboo can Save the Planet

The Optimal Uses of Bamboo

Bamboo Fabric Advantages

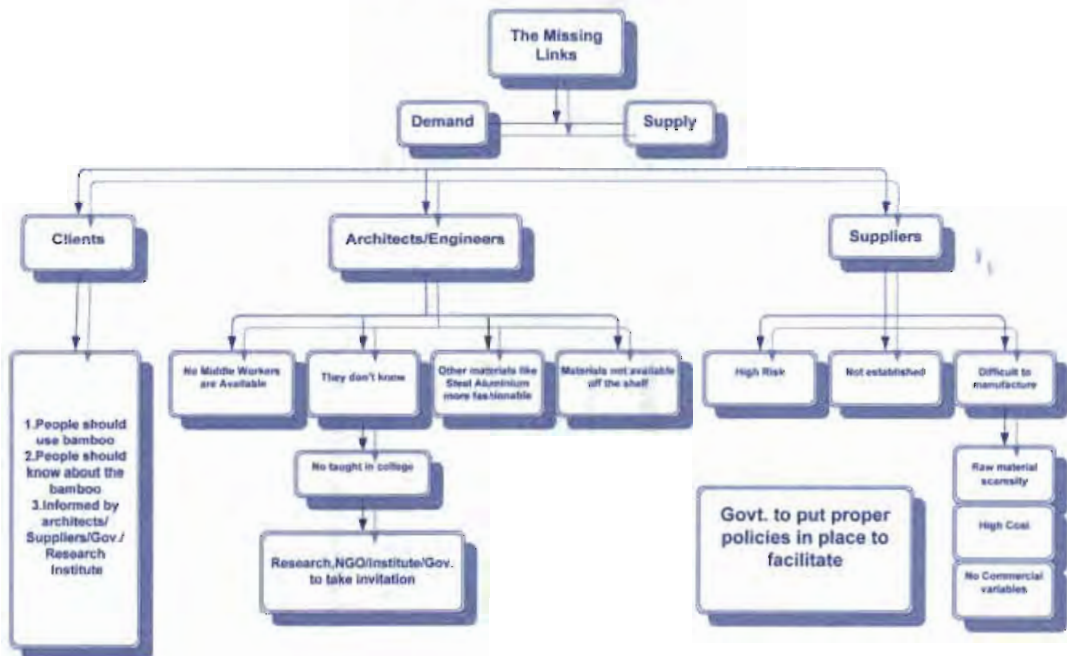

พันธุ์ไม้ที่พบในประเทศไทย

สกุลพันธุ์ไม้ในประเทศไทย
15 สกุล (Genus) 82 ชนิด (Species)

Bamboo's the Missing links

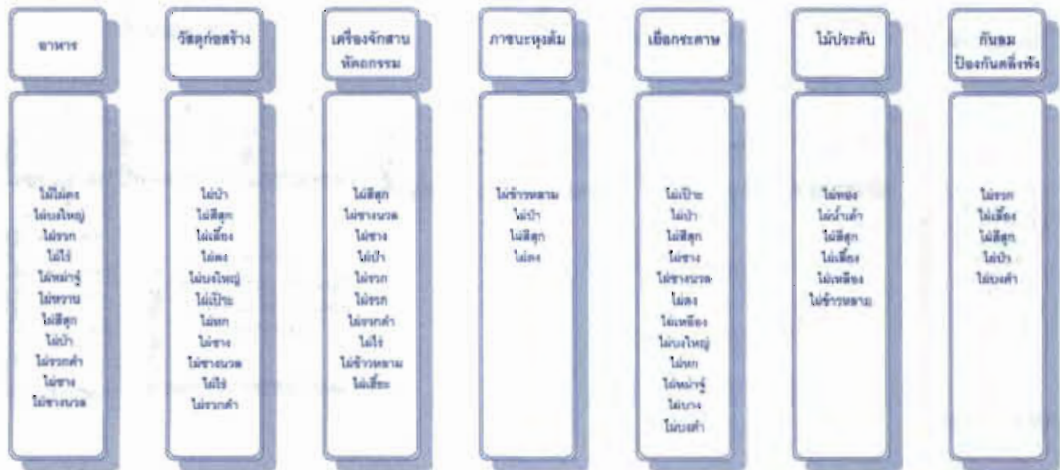

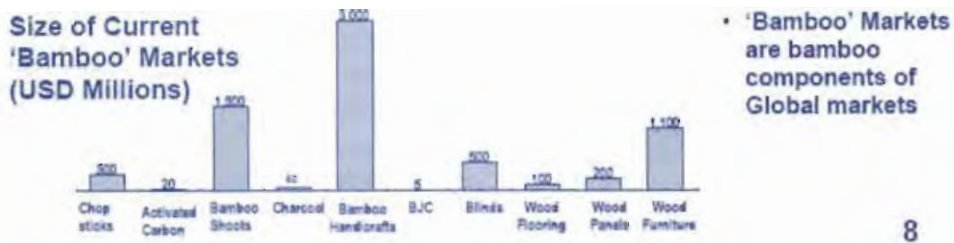
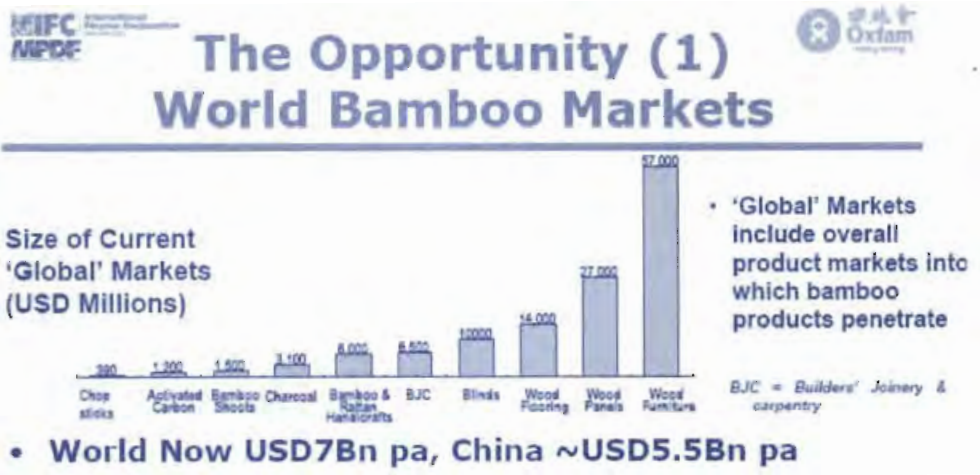

ผลิตภัณฑ์จากไผ่ชนิดต่างๆ
6 สกุล (Genus) 65 ชนิด (Species)

ชนิดไผ่จำแนกตามการนำมาใช้ประโยชน์

**The Opportunity (2)
Growing Bamboo Markets**

World Bamboo markets in 2017 ~ USD15-20Bn pa

We prepared 4 growth scenarios. Zero, Lower, Middle, Upper 9

Innovations (1) China & New Bamboo Products

- China was forced to innovate with bamboo
- New products & growing market penetration

Bamboo laminated flooring and panels **Fuel Pellets** **Bamboo fabrics** **Bamboo Beer**

Blinds **Building products** **Ford concept car**

Products with market share Developing new markets 5

Benchmarking (5) Competitiveness & Supply

	<u>China</u>	<u>Vietnam</u>
Industry size:	\$5.45 Bn	\$0.25Bn
Costs: (70-80% of total production)		
Bamboo	\$85/tonne	\$37/tonne
Labour	\$150/month	\$50/month
Resource base:	3.4m ha	1.4m ha.

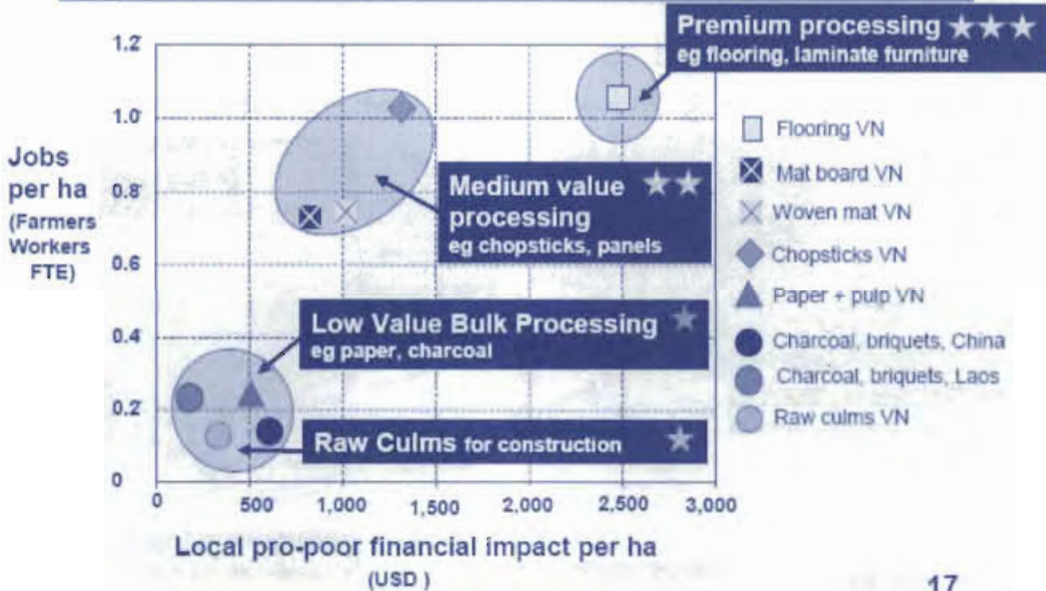
Laos has >1.5m ha bamboo...

Cambodia 1960 (400,000 ha), now 30,000ha

Impact Potential (1)

Jobs, Financial Impact by Product

Impact Potential (5)

Impact Scale

- Today Viet Nam USD250m pa, Laos USD4m pa, Cambodia USD7m pa, 400,000 jobs.
- Mekong 2017 - capacity to hold between 2% & 8% of global share of each product market.
 - Indicative scale is USD1.2bn pa sector, 1.2 million jobs
 - 75% pro-poor = USD900m pa pro-poor financial impact
 - 50-60% of all bamboo sector jobs for women
 - 80-90% of new jobs in rural areas
 - Sector suited to uplands, ethnic groups, difficult poverty
 - Create positive environmental effects (carbon, soil etc)

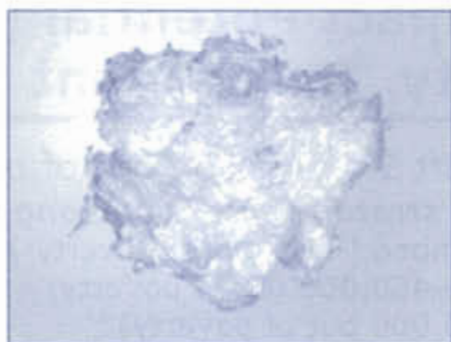
Impact Potential (6) Poverty, Investment & ROI

- Bamboo can lift 1-1.5million out of poverty
A coordinated strategy across Mekong sub-sectors
 - Industrial bamboo (~1M out of poverty)
 - Handicrafts (~450,000 out of poverty)
 - Shoots (~100,000 out of poverty)
- Impact Returns for Donors
 - Funding sound policy, farmer production and private sector ~\$40M of donor investment by 2017 can produce...
 - 800,000 jobs @ \$50 per job;\$900M pa pro-poor output
 - ~\$1M donor investment creates additional local \$17M pa
 - ~\$40-60 pp out of poverty
- Private Investment & Capital Innovations
 - 200-400 M investment - smallholders to large businesses
 - Innovations in finance delivery required

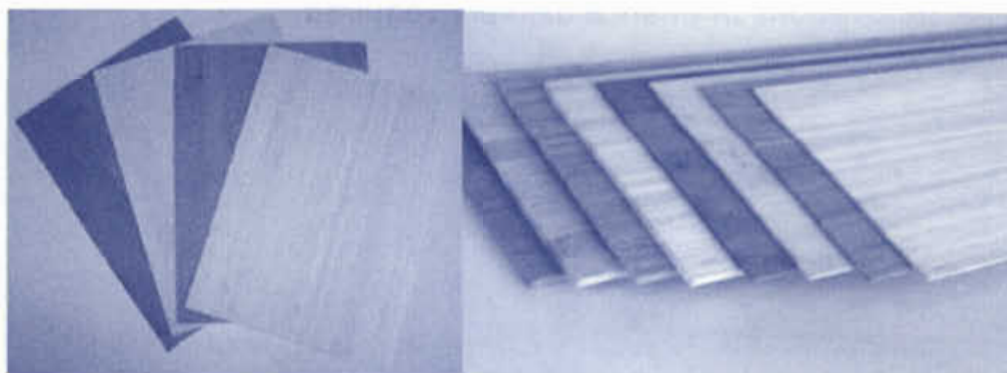
BAMBOO FIBER

BAMBOO FLOORING

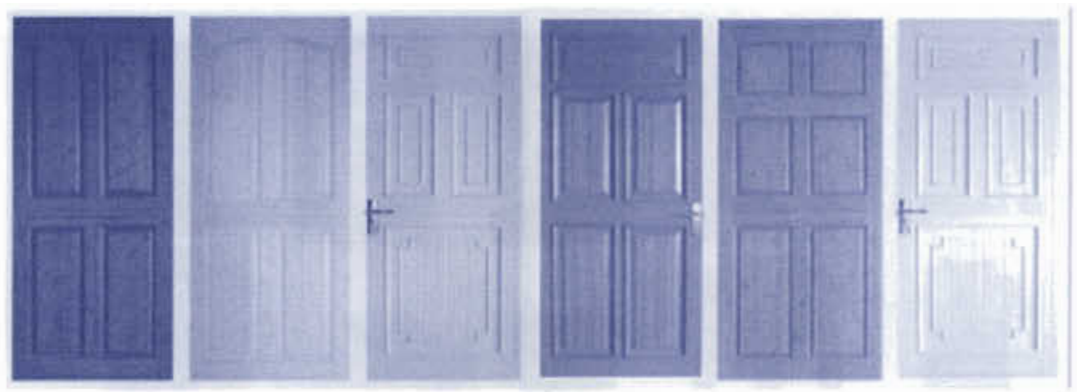
BAMBOO VENEER

BAMBOO PANELS

BAMBOO DOOR

BAMBOO FURNITURE

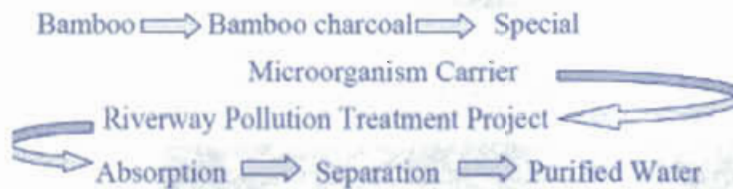
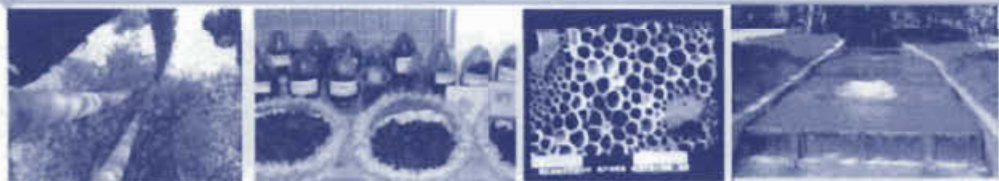
BAMBOO GAZEBO

Bamboo Fibre Garments

Waste Water Treatment by Bamboo charcoal

- The cost is 20-30% of traditional technologies.
- The technology is suitable for rural areas, villages, towns and waste-water treatment at some factories.

LUXURY BAMBOO HOUSE

SUSTAINABLE SHELTERS FROM BAMBOO

MODERN ARCHITECTURE FROM INTERNATIONAL COMMUNITIES

โครงการหลักสูตรผู้นำเสาหลักของแผ่นดิน (Pillar of the Kingdom Program)

สถาบันศาสตราจารย์ ดร. บุญรอด บิณฑสันต์

หลักการและเหตุผล

สังคมโลกยุคใหม่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมากโดยเฉพาะในยุคที่พวกเราเรียกกันว่า ยุคข่าวสารข้อมูล (Information Era) ในขณะที่สังคมไทยยังอยู่ในสังคมเกษตร เพราะ คนไทยส่วนใหญ่ยังคงต้องอยู่และต่อสู้กับภัยธรรมชาติตามฤดูกาล ยังไม่รวมถึงภัยธรรมชาติอื่นๆที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ที่เรียกว่า ภาวะโลกร้อน หรือ Global Warming ซึ่งเกือบทุกประเทศได้รับภัยพิบัติจากธรรมชาติเกือบเท่าเทียมกันจากการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยของประเทศอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่เรียกตนเองว่า G8 ก่อให้เกิดภาวะเรือนกระจก (Greenhouse Effect) และประเทศยักษ์ใหญ่ทั้งหลายก็ออกมารณรงค์ให้ทุกประเทศในโลกช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่สำหรับประเทศเกษตรกรรมเล็กๆอย่างประเทศไทย พวกเราจะจะต้องตั้งคำถามกับตนเองว่า ประเทศไทยของเราจะตั้งอยู่ตรงไหน(Global Positioning)ของการรณรงค์ลดภาวะโลกร้อนและเราจะได้อะไรและเสียอะไรมากน้อยแค่ไหน เป็นประโยชน์กับคนไทยหรือไม่ นี่เป็นเพียงบางตัวอย่างของความเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อคนทั้งโลกรวมทั้งคนไทย ไม่เช่นนั้น ประเทศเราคงจะต้องพบกับวิกฤตการณ์เช่น Y2K ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับเศรษฐกิจของประเทศของเรามากมาครั้งหนึ่งแล้วในรอบ ๑๐ ปีจากผลของการไม่รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง ในอนาคต เหตุการณ์วิกฤตเช่นนี้จะเกิดขึ้นอีกบ่อยครั้งครบเท่าที่โลกทั้งโลกยังเผชิญกับวิกฤตการณ์ในรูปแบบต่างๆซึ่งเกิดจากผลารกระทำของประเทศอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในโลกทั้งสิ้น

นอกจากเรื่องสิ่งแวดล้อมแล้ว ในช่วงเวลาที่ผ่านมามีประเทศไทยยังประสบกับมรสุมทางเศรษฐกิจถึง ๒ ครั้งซึ่งเราไม่ได้มีส่วนก่อโดยตรง แต่เกิดจาก การรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของระบบการบริหารการเงินการคลังของประเทศทำให้ประเทศเราสูญเสียทั้งทรัพยากรและโอกาสเป็นอันมาก การที่ไม่รู้เขา รู้เรา รบที่

ครั้งก็คงจะไม่พ้นต้องแพ้ทุกครั้งและที่พวกเรามักจะพูดให้กำลังใจกันว่า ควรเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาสนั้น ก็เป็นการพูดที่ดี แต่ถ้าไม่มีใครรู้จักวิกฤติและไม่เคยเห็นโอกาส อย่าง เช่น สังคมไทย ซึ่งขาดการเตรียมตัวให้พร้อมรับมือกับปัญหาและอุปสรรค ทุกอย่างที่ผ่านมาแล้วก็จะผ่านไป แก่กันแต่ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นคราวๆ ไป เมื่อผ่านไปแล้วก็ปล่อยเฉยตามเลย มาใหม่แก่กันใหม่ อย่าง เช่น ภัยน้ำท่วมและน้ำแห้งที่เกิดขึ้นเกือบทุกปีซึ่งพี่น้องของพวกเราจำนวนมากเกือบทั้งประเทศต้องทนทุกข์ทรมานและหวาดผวามืออดฤกาศมาถึง เราจะเห็นได้ว่าผู้รับผิดชอบยังไม่มีการแก้ไขที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน ชาวกรุงเทพมหานครเท่านั้นมีโอกาสดีกว่าคนไทยทั้งประเทศ เพราะ คนกรุงเทพฯ ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากน้ำพระทัย และพระวิริยะอุตสาหะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงริเริ่มและทำรูปแบบการแก้ปัญหาพระราชทานไว้เป็นตัวอย่างเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจนทำให้น้ำที่เคยท่วมกรุงเทพฯ เกือบทุกปี ไม่เคยท่วมกรุงเทพมหานครฯ อีกเลยจนกระทั่งทุกวันนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นโดยพระบรมราชปณิธานของพระมหากษัตริย์ไทยที่ทรงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาระดับสูงที่จะผลิตบุคลากรของชาติออกไปรับใช้แผ่นดิน บำบัดทุกข์บำรุงสุขต่างพระเนตรพระกรรณและเพื่อให้พลกนิกรของพระองค์มีความรู้ความสามารถทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศเพื่อให้รู้เท่าทันการเอาเปรียบของชนต่างชาติที่เดินทางเข้ามาทำมาหากินบนแผ่นดินไทย โดยหวังให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ โรงเรียนมหาดเล็กเป็น หลักเฉลิมพระนคร ในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ ตามที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จขึ้นในรัชสมัยรัชกาลที่ห้า ซึ่งเวลาได้ผ่านมาแล้วถึง ๑๑๑ ปีและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ได้ทำหน้าที่ได้สมดังพระบรมราชปณิธานตราบนทุกวันนี้

ด้วย นโยบายทางการศึกษา ข้อจำกัดต่างๆ และ การเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วในรอบเกือบ ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา หลักเฉลิมพระนคร หลักนี้ดูจะเล็กลงไปมากและไม่สามารถที่จะผลิตบุคลากรออกไปเพียงพอที่จะรับใช้แผ่นดินไทย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการต่อยอดและขยายผลการผลิตเสาหลักให้ตรงและทันความต้องการของบ้านเมืองและของโลกด้วยความรู้และวิทยาการที่เท่าทันเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สถาบัน ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์จึงดำริที่จะจัดตั้งโครงการวิชาการ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาผู้นำทุกระดับที่รู้เท่าทันสถานการณ์ของโลก และวิทยาการสมัยใหม่ที่เข้าเปลี่ยนแปลงคนไทย ทั้ง วิถีคิด วิถีการดำเนินชีวิตและวิถีการทำงานในยุคใหม่นี้

โครงการฯ นี้จะรวบรวมวิชาการ ข้อมูลข่าวสาร วิสัยทัศน์ รวมทั้งนานาทัศนะจากผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีประสบการณ์ นักวิชาการ นักปฏิบัติกร มาแลกเปลี่ยนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อประโยชน์ในการทำงานตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ถึงระดับภูมิภาคอาเซียน และจะมีการติดตามวิทยาการและการ

เปลี่ยนแปลงของโลกที่มีผลต่อสังคมไทยและสังคมโลกอย่างต่อเนื่อง โครงการฯจะตอบสนองการศึกษาในรูปแบบการเรียน การฝึกอบรมระยะสั้น การประชุมสัมมนา และการเสริมวิสัยทัศน์ในสาขาวิชาการต่างๆ เพื่อขยายโอกาสสู่บุคคลากรของประเทศทุกพื้นที่ตามที่คณะกรรมการนโยบายหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารสถาบันศาสตร์จารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เห็นสมควร

สถาบัน ศาสตร์จารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เชื่อมั่น ในความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความมีน้ำใจ ของน้องพี่ชาวจุฬาราชวิทยาลัยที่กระจายทำงานอยู่ทั่วประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชน ทั้งองค์การมหาชน และทำงานส่วนตัว ที่จะช่วยกันสร้างไว้ซึ่งความเป็นหลักเฉลิมพระนครตลอดไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสนองตอบพระบรมราชปณิธาน “หลักเฉลิมพระนคร”
๒. เพื่อสนับสนุนวิสัยทัศน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการเป็นเสาหลักของแผ่นดิน
๓. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์และภูมิปัญญาของผู้เป็นที่เปี่ยมด้วยคุณธรรมทั่วพระราชอาณาจักร
๔. เพื่อขยายโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชาวจุฬาฯ ญาติมิตรและประชาชนทุกหมู่เหล่าอย่างกว้างขวาง

ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

๑. ชาวจุฬาฯ ญาติมิตรและประชาชนทุกหมู่เหล่า ได้เรียนรู้เพิ่มพูนประสบการณ์และภูมิปัญญาอย่างต่อเนื่อง
๒. ชาวจุฬาฯ ญาติมิตรและประชาชน มีส่วนร่วมในการปฏิรูปประเทศไทยและประชาคมโลกอย่างมีนัยสำคัญ
๓. ชุมชนทั่วพระราชอาณาจักร มีความเข้มแข็งและมีการบริหารจัดการที่ดี
๔. ประเทศไทย เป็นสังคมที่อยู่ดีมีสุขมีสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ มีการพัฒนาเศรษฐกิจที่พอเพียงและยั่งยืน

ลักษณะหลักสูตร

โครงการนี้ประกอบด้วยหลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรระยะยาว ในขั้นต้นมี ดังนี้

๑. หลักสูตรระยะสั้น คือ หลักสูตรการบริหารตามรอยเบื้องพระยุคลบาท
๒. หลักสูตรระยะยาว คือ หลักสูตรผู้นำเสาหลักของแผ่นดิน

การบริหารหลักสูตร

๑. โครงการนี้มีคณะกรรมการ ประกอบด้วย คณะกรรมการนโยบายหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๒. ในการดำเนินการหลักสูตร มีการร่วมมือกับศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยมีแผนผังการบริหารหลักสูตร ดังนี้

ผังบริหารหลักสูตรผู้นำเสาหลักของแผ่นดิน

(Pillar of the Kingdom)

สถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

มีอะไรในกอไผ่และกอหวาย

โดย โชติทิรัญ เปี่ยมสมบุรณ์

หลายๆ คนเมื่อได้ยินชื่อไผ่และหวาย คงจะสงสัยว่า มาพูดถึงกันทำไม เพราะ เกิดมาที่รู้เห็นมาจนเบื่อแล้ว ผู้เขียนก็คิดเช่นเดียวกัน จนกระทั่งได้กลับมาทำงานวิชาการอีกครั้งหนึ่ง จึงได้ทราบว่า ทั้งไผ่และหวายมีคุณสมบัติอันประเสริฐมากมายสำหรับผู้คนบนโลกใบนี้

ในยุคปัจจุบันที่สังคมโลกเต็มไปด้วยปัญหาสิ่งแวดล้อมและปัญหาทางเศรษฐกิจที่พวกเราอยู่บนโลกกับความก้าวหน้าและเน้นที่การใช้เงินและใช้ทุนจนเลยความพอดี มีปัญหาตามมามากมายเริ่มตั้งแต่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรม หรือ อุตสาหกรรมตามที่คุณคนในวงการนี้มักจะกล่าวกันด้วยความเหนื่อยหน่าย เพราะ มีปัญหาตามมามากมาย นอกจากเรื่อง วิกฤติศึบ แรงงาน การตลาด การระดมทุน จนถึง การต้องกลับมาแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งทุกชาติ ทุกประเทศจะเห็นพ้องต้องกัน และไม่ละเว้นแม้ในประเทศเกษตรกรรมขนาดเล็ก เช่น ประเทศไทย

ขอกล่าวถึงไผ่ก่อน เพราะเป็นพืชสำคัญพื้นถิ่นของประเทศไทยซึ่งลดน้อยถอยลงด้วยปัญหาต่างๆ ที่ผู้คนที่อยู่ใกล้ชิดกับไผ่เห็นพ้องต้องกัน เช่น ไบร่่วงรกทำความสะอาดไม่ไหว กลัวไฟฟ้า หรือ ไฟไหม้บ้านจากใบแห้งที่ร่วงเป็นจำนวนมาก กลัวรากไปทำลายบ้านเรือน กลัวหนามไปตำเด็กเล็กๆ กลัวขุยไผ่ไปทำให้แพ้ทั้งเป็นผื่นคันและรบกวนการหายใจ รวมทั้งการที่ที่ดิน ที่อยู่อาศัยราคาแพงขึ้น ทำให้พื้นที่ใช้สอยของกิจกรรมต่างๆ ของคนไปลดพื้นที่ที่จะเป็นต้นไม้และสวนดอกไม้ ยังไม่รวมปัญหาอื่นๆ ที่อาจพบเห็นได้อีก คือ การที่ไผ่มีลำที่ยาวมักจะทำความเคียดร้อนให้บ้านใกล้เรือนเคียงจากที่ใบปลิวไปและลำหรือกิ่งไผ่ไปเกี่ยวหลังคา หรือเสียดสีสิ่งก่อสร้างทำให้เกิดความเสียหายได้ สิ่งเหล่านี้ยังทำให้ผู้คนที่ไม่ได้เห็นความสำคัญของไม้คิดกำจัดไผ่ให้หมดๆ ปัญหาไป ปัญหาพื้นฐานเหล่านี้ยิ่งทำให้พื้นที่ต่างๆ ทั้งประเทศมีจำนวนไผ่ลดน้อยถอยลงทุกที จนเกือบจะไม่สามารถเห็นต้นไผ่ได้ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศแม้กระทั่งในท้องไร่ท้องนาในท้องถิ่นชนบท นอกจากบนพื้นที่เขาและพื้นที่ป่าซึ่งมีการควบคุมจากภาครัฐ ปราบฏุกการณ์เช่นนี้ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่กำลังเกิดกับคนไทยเช่นเดียวกับเกิดกับผู้คนทุกประเทศที่คนในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ ผู้คนไม่ทราบถึงอรรถประโยชน์ที่มากมายของไผ่ นอกเหนือจากสภาพที่เคยรับรู้มา โดยเฉพาะในโลกยุคบริโภคนิยมที่ทั้งโลกต้องการความง่ายและรวดเร็ว

รวมทั้งไม่คอยคำนึงถึงอนาคตมุ่งแต่การแข่งขันในโลกปัจจุบันทำให้ทุกประเทศต้องประสบกับภ ิทธิรรมชาติ นานัปการที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน ครั้งแล้ว ครั้งเล่า

ไผ่เป็นพืชตระกูลหญ้าที่มีอัตราการเจริญเติบโตเร็วที่สุดในโลกและเป็นหญ้าที่สูงที่สุดในโลก เจริญเติบโตได้ดีทั้งในเขตอบอุ่นและเขตร้อน มีความหลากหลายมากถึง ๗๕ สกุล (Genus) ๑,๒๕๐ ชนิด (Species) (Dranfield, 1980) ไผ่ที่เป็นพืชพื้นถิ่นของไทยมี ๑๓ สกุล ๕๕ ชนิด (กรมป่าไม้, ๒๕๓๙) ไผ่ใช้ประโยชน์ได้จนเกือบไม่มีสิ่งหลงเหลือเลย ไผ่เป็นที่สนใจของโลกสมัยใหม่ เพราะ คุณสมบัติพิเศษหลายประการซึ่งตอบสนองของความต้องการเรื่องสิ่งแวดล้อม จะขอนำมากล่าวเป็นเรื่องราวไป ซึ่งจะ เป็นประโยชน์กับประเทศไทยและผู้สนใจ หรือ เริ่มจะสนใจจะได้มีข้อมูลพื้นฐานเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ไผ่น่าจะเป็นพืชชนิดเดียวของโลกที่ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรชีวภาพที่ยั่งยืนที่สุด เพราะ ไผ่ไม่ ต้องเริ่มต้นปลูกกันใหม่หลังจากการเก็บเกี่ยวลำหรือหน่อไปใช้ประโยชน์เพราะสามารถขยายพันธุ์ด้วย ตนเองจากการเกิดหน่อใหม่ทันเห็นเพราะไผ่เจริญเติบโตได้รวดเร็วมากในอัตรา วันละ ๐.๕๐-๑.๐๐ เมตร โดยไม่ต้องไปช่วยเหลืออะไรเลย ทั้งการใส่ปุ๋ยและการใช้ยาฆ่าแมลง การไถพรวน หรือปลูกใหม่เช่นพืช ทั่วๆไปเป็นเวลานับสิบๆปี

๒. ในฐานะพืชตระกูลหญ้าที่โตเร็วที่สุดในโลก ไผ่ใช้เวลาเพียง ๓ ปีที่จะโตเต็มวัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เมื่อเทียบกับไม้เนื้อแข็งชนิดอื่นๆที่ใช้เวลา ๓๐-๖๐ ปี กว่าจะสามารถตัดเอาไม้ต้น ไปใช้ประโยชน์ได้ การเก็บเกี่ยวไผ่ไม่ทำลายระบบของดินเดิมและสิ่งแวดล้อมซึ่งแตกต่างจากต้นไม้เนื้อ แข็งทั่วๆไป

๓. การที่ไผ่มีการเจริญเติบโตที่รวดเร็วมาก ทำให้สามารถเพิ่มพื้นที่สีเขียวได้รวดเร็วในบริเวณ ที่ต้นไม้ถูกโค่นทำลายไปในเวลา ๑-๒ ปีเท่านั้น นอกจากนี้ ไผ่ยังมีร่มเงาที่บังกันรังสีอุลตราไวโอเล็ต และเพิ่มปริมาณก๊าซออกซิเจนและลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศ ไผ่ที่มีขนเส้นเล็กๆยังสามารถกักเก็บฝุ่นละอองได้และฝุ่นละอองจะหลุดร่วงไปเมื่อถูกน้ำฝนชะล้าง ได้ต้นไม้หรือกอไผ่ยังให้ ความร่มเย็นแก่บริเวณโดยรอบ

๔. จากการที่ไผ่สามารถเติบโตได้รวดเร็วและเพิ่มจำนวนได้มาก ทำให้ไผ่สามารถสนองตอบต่อ ความเป็นอยู่และความอยู่รอดของพลโลกถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านคนซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในฐานะที่ยัง ลำบากและยากจน

๕. จากคุณสมบัติที่ขยายพันธุ์ได้รวดเร็ว แข็งแรง การมีคุณสมบัติยืดหยุ่นได้ดี รวมทั้งมีความ สบายตามธรรมชาติของผิวลำไผ่ ทำให้ไผ่สามารถนำไปใช้ได้ทุกส่วน ทุกวัย จากเป็นอาหาร การห่อ ของ เครื่องใช้ในบ้าน เครื่องมือทำมาหากิน รั้ว ที่อยู่อาศัย สำนักงาน ส่วนประกอบอาคาร ส่วน ประกอบยานพาหนะ เครื่องดนตรี อาวุธ เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระดาษ เข็ม ร่ม ไม้เท้า ฯ แม้ กระทั่งไม้จิ้มฟัน และเสื่อผ้า รวมถึงยารักษาโรค อาหารสัตว์ ปุ๋ย เชื้อเพลิง รวมทั้งวัสดุหัตถ์ของเสียบ

และสิ่งสกปรกทั้งหลาย

๖. จากการทดสอบทางวิศวกรรม ไม้มีแรงต้านการยืดออก(Tensile Strength)สูงกว่าอัลลอยของเหล็กหลายชนิด และมีความแข็งแรงทนทานต่อการบีบอัดมากกว่าส่วนผสมของคอนกรีต

๗. จากคุณสมบัติที่โดดเด่นทางวิศวกรรมทำให้ไม้กลายเป็นวัสดุก่อสร้างหลักสำหรับอาคารต่างๆมาเป็นเวลานานนับพันปี ซึ่งหลายอาคารที่ยังคงอยู่มีอายุหลายร้อยปี ซึ่งอาคารที่สร้างขึ้นจากไม้สามารถทนทานต่อการสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวได้สูงมาก

๘. โลกยุคปัจจุบันเชื่อว่า ถ้ามีการปลูกไม้กันอย่างจริงจังทั้งโลก จะสามารถลดภาวะโลกร้อนได้ภายใน ๒-๗ ปีเท่านั้น และมนุษย์โลกจะมีอาหาร อากาศที่ดี มีวัสดุทดแทนไม้ และสามารถทำให้ดินอุดมสมบูรณ์ ลดการพังทลายของดิน และทำให้พื้นที่ชุ่มชื้นอุดมสมบูรณ์

๙. หลอดไฟฟ้หลอดแรกของโลกที่ผลิตโดยนายอัลวาร์เอเดิสันใช้ไส้หลอดทำจากถ่านไม้ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๘๘๐ ปัจจุบันหลอดไฟฟ้ชนิดนี้ตั้งแสดงที่สถาบันสมิทโซเนียนในกรุงวอชิงตัน ดีซี และยังสามารถใช้งานได้

๑๐. นายอเล็กซานเดอร์ แกรแฮม เบลล์ ใช้ไม้ทำเข็มของเครื่องเล่นแผ่นเสียงเครื่องแรกของโลก

๑๑. ด้วยคุณสมบัติของไม้ในด้านความทนทานต่อการยืดออก(Tensile Strength)ที่เหนือกว่าเหล็กเส้น และอัตราความแข็งแรงต่อน้ำหนักที่สูงกว่า กราไฟท์ (Graphite) ทำให้ไม้กลายเป็นวัสดุจากธรรมชาติชนิดเดียวที่แข็งแรงที่สุดในบรรดาเนื้อไม้ที่ได้มาจากธรรมชาติด้วยกัน

๑๒. ไม้เป็นพืชชนิดเดียวที่สามารถเจริญเติบโตได้ที่อิโรซิมา ประเทศญี่ปุ่น หลังจากในเมืองทั้งเมืองถูกทำลายโดยระเบิดปรมาณูก่อนสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒

๑๔. สะพานแขวนโบราณแห่งหนึ่งในประเทศจีนมีความยาว ๒๕๐ หลา กว้าง ๙ ฟุต แขนงอยู่บนมัดของลำไม้ที่ไม่มีทั้งตะปูและเหล็กเสริมความแข็งแรงแต่อย่างใด

๑๕. บ้านโต ทำน้รงร้าง และงานก่อสร้างที่ใช้ไม้ มีความแกร่งเป็นสองเท่าของบ้านโต น้รงร้าง และงานที่ทำด้วยไม้จากคันไ้ค คันวอลนัทและคันล้ค

๑๖. เส้นใยจากไม้มีคุณสมบัติอ่อนนุ่ม ไม่กระด้าง มีความสามารถในการซับของเหลวและระบายอากาศได้ดี มีสารธรรมชาติต่อต้านการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่ทำให้เกิดกลิ่นไม่พึงปรารถนาในเสื้อผ้า ผ้าที่ได้จากเส้นใยจากไม้มีราคาถูกกว่าผ้าที่ได้จากรงไหมและขนสัตว์เมื่อเทียบกับด้วยคุณภาพผ้าที่ทำจากเส้นใยไม้จึงก้าวเข้าสู่วงการเครื่องนุ่งห่มและแฟชั่นได้อย่างรวดเร็ว

๑๗. น้ำส้มที่ได้จากไม้ มีคุณสมบัติในการรักษาผิวหนัง เส้นผม ชะล้างแบคทีเรียและจุลินทรีย์ กำจัดกลิ่น ได้แมลง ปรับปรุงดิน และช่วยพืชในการเจริญเติบโต ดังนั้นจึงมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยในวงการเครื่องสำอางของโลก

๑๘. ถ่านที่ได้จากไม้มีคุณสมบัติในการดูดซับความสกปรก และกลิ่น ซึ่งปัจจุบันมีผู้คนพบว่าสามารถบำบัดน้ำเสียจากชุมชนได้ค้และมีค่าใช้จ่ายการบำบัดน้ำเสียถูกกว่าระบบบำบัดน้ำเสียวิธีอื่นๆ

๑๙. สิ่งหลงเหลือจากไผ่ คือ อินทรียสารที่มีคุณประโยชน์สามารถนำไปหมักทำให้เกิดก๊าซชีวภาพซึ่งเป็นเชื้อเพลิงอย่างคึกที่สามารถใช้ทำความร้อน หุงหาอาหาร ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องปั่นไฟฟ้า หรือใช้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะ รวมทั้งเมื่อเสร็จจากขบวนการหมักแล้วสิ่งที่เหลือจากขบวนการหมักยังเป็นปุ๋ยชีวภาพที่จะใช้ใส่บำรุงดินและบำรุงต้นไม้ต่อไปได้อีกด้วย

๒๐. ไผ่ไผ่เป็นอาหารอันโอชะของสัตว์หลายชนิด รวมทั้งสัตว์ที่เป็นที่สนใจของคนทั่วโลก คือ หมูแพนด้า และสิ่งหลงเหลือจากไผ่ก็ยังสามารถนำมาผลิตแก๊สและปุ๋ยชีวภาพได้อีกทอดหนึ่ง

๒๑. ไผ่นอกจากการใช้งานจากต้นและส่วนประกอบของต้นแล้ว ไผ่ยังเป็นที่พักพิงของคนที่มียาเสพติดน้อยทั้งโลกให้มึนงานทำและเป็นแหล่งวัสดุทดแทนที่จำเป็นทั้งหลายต่อการทำมาหากินชีวิตคือเป็นทั้งอาหารที่อยู่อาศัย เครื่องใช้ เครื่องมือประกอบอาชีพ อาวุธ ยานพาหนะในการเดินทาง และบรรทุก ๆ

๒๒. ไผ่สามารถคืนพื้นที่สีเขียว ภายใน ๑-๒ ปีเท่านั้น ที่จะทำให้พื้นที่นั้น ชุ่มชื้นจากรากไผ่ที่ชุ่มน้ำได้จากฤดูฝน และช่วยให้ดินร่วนซุย จากระบบรากของไผ่ ทำให้มีช่องว่างในดินเหมาะสมกับการช่วยทำให้พื้นที่ดินกักเก็บมาอุคสมสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง และยังช่วยป้องกันการพังทลายของดินจากระบบรากอันทรงพลังของไผ่ที่เกาะเกี่ยวดินไว้ทำให้ดินพังทลายยากขึ้น

๒๓. ในพื้นที่ที่ลมแรงและมักจะพัดทำลายไร่ สวนผลไม้ และบ้านพักอาศัย ไผ่เป็นเพื่อนคู่ยากที่สามารถลดความแรงของลมจากความยาวที่สามารถยืดหยุ่นโอนอ่อนผ่อนตามลมทำให้ความเร็วลมลดลงอำนาจการทำลายล้างของลมก็จะลดลงด้วย ผู้คนจึงชอบปลูกไว้กันลม หลบฝน หรือหลบพายุในที่โล่งกลางทุ่งนา แต่ก็มีข้อเสีย คือ ในที่โล่งกลางทุ่ง ไผ่จะเป็นที่พำนักสามารถจะลงมาเยือนบ่อยครั้ง เพราะระดับความสูงของยอดไผ่ที่อยู่ในที่โล่งแจ้ง

หวายมีชะตากรรมคล้ายไผ่ แต่โชคคึกว่าไผ่ที่หวายไม่กลายเป็นพืชที่ไม่มีคุณค่าเสียทีเดียว เพราะไผ่ไม่มีส่วนเกี่ยวพันกับการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ของคนที่มีรายได้น้อย ภาพลักษณ์ของไผ่จึงไปถึงกับความยากจน ชาติแคลน ทำให้ไผ่ถูกมองข้าม แม้จากประชากรยากจนเอง

หวายส่วนใหญ่นำไปใช้เป็นเครื่องเรือนและเครื่องใช้ที่มีศิลปะและมีราคาในตัวเองซึ่งคนมีรายได้น้อยไม่สามารถเกี่ยวข้องกับคึกได้มากนัก หวายถูกนำไปใช้ควบคู่กับไผ่โดยใช้เป็นเครื่องผูกที่มีความเหนียวทนทานคู่กับไผ่ ทำให้ไผ่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้อีกมาก เมื่อไผ่ไม่ได้ใช้มากในชีวิตคนรุ่นใหม่ทำให้หวายมีทางออกของตนเอง โดยหวายอ่อนจะใช้แทนผักเป็นอาหาร ส่วนหวายเจริญเต็มดัยก็จะกลายเป็นเครื่องจักสานที่มีราคา และเครื่องเรือนที่มีความโดดเด่นในเรื่องความสวยงามในบ้านหรือห้องพักผ่อนที่ต้องการความเป็นธรรมชาติเรียบง่ายสบายๆ หวายในธรรมชาติมีมากในประเทศอินโดนีเซียเป็นพันสฤก แต่ในประเทศไทย ก็ยังมีกรนำเข้าหวายบางส่วนจากอินโดนีเซีย เพราะวัตถุดิบในประเทศไทยมักได้มาจากธรรมชาติในป่า ซึ่งลดน้อยถอยลงไม่พอเพียง ไม่มีการปลูกกันจริงจัง และ การปลูกหวายยังไม่มีการดำเนินการให้ครบวงจร นอกจากบางพื้นที่ในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียง

เฉียงเหนือ หววยจึงเป็นพืชเคียงคู่กับไผ่ที่จะต้องฟื้นฟูและพัฒนาเพื่อให้สรรพประโยชน์ของไผ่ไม่ตกหล่นหายไป

ไผ่ในประเทศไทยมีปลูกมากที่จังหวัดปราจีนบุรี ส่วนใหญ่เป็นไผ่ที่ใช้เป็นอาหาร และใช้ในการทำเครื่องเรือน วัสดุก่อสร้าง และไผ่เลี้ยงเพื่อใช้ไม้ในการทำของใช้ทั่วไป ส่วนไผ่พวกมักจะมีมากที่จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรีและภาคเหนือตอนล่างใช้ทำกระดาษ ซึ่งปัจจุบันไม่พอเพียงแก่การผลิตของโรงงาน และไม่มีมีการปลูกเพื่ออุตสาหกรรมจริงจัง ส่วนไผ่ขางปลูกมากทางภาคเหนือ แถวจังหวัดน่าน แพร่ ส่วนใหญ่ใช้ในการทำไม้จิ้มฟัน ไม้ย่างเนื้อ และไม้ขัดไผ่ รวมทั้งการใช้ในการประมงเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

ไผ่กระจายอยู่แทบทุกจังหวัดทั่วประเทศในพื้นที่ในธรรมชาติแต่มีไม่มาก เพราะ ไม่ได้ส่งเสริมให้มีการปลูกอย่างจริงจังนอกจากพื้นที่ที่เป็นป่าเขาซึ่งไผ่ขึ้นตามธรรมชาติ เนื่องจาก ข้อจำกัดในด้านข้อมูลสรรพประโยชน์ การตลาด การเข้าถึงตลาดทั้งตัวเกษตรกรเองและโรงงานผู้ผลิต

ไผ่ในประเทศไทยยังใช้ในวงแคบเป็นอาหาร เครื่องเรือน หัตถกรรม และเครื่องมือก่อสร้าง จึงมีอุปสงค์จำกัดเพราะเป็นสินค้าที่ทำด้วยมือซึ่งใช้เวลาผลิตมาก ไม่เหมือนตลาดยุคใหม่ที่ทุกประเทศให้ความสำคัญกับภาวะโลกร้อน หันมาใช้สินค้าที่เกิดจากธรรมชาติและทดแทนได้ง่ายยั่งยืนมากขึ้น ไผ่และหวายจึงกลับมามีบทบาทอีกครั้งหนึ่งโดยการนำของประเทศที่ใหญ่อย่างประเทศจีน ตามด้วยประเทศอินเดีย หลายคนอาจสงสัยว่าทำไมจึงเป็นจีนและอินเดีย คำตอบที่พอจะอนุมานได้คือ ทั้งสองประเทศนี้มีประชากรมากเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งโลก ประชากรตั้งแต่ดั้งเดิมมีความเป็นอยู่ค่อนข้างลำบาก เพราะจำนวนประชากรกับจำนวนทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศไม่สมดุลกันทำให้ทั้งสองประเทศต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของประชาชนของตน ค้นคว้าหาวัสดุในธรรมชาติที่จะสามารถเอื้อประโยชน์ต่างๆในแก้ปัญหาของประเทศ พืชพื้นถิ่น เช่น ไผ่ จึงได้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยจนกลายเป็นศาสตร์ของความก้าวหน้าในด้านนี้ นำหน้าประเทศอื่นในซีกโลกตะวันออก และด้วยความวิริยะอุตสาหของทั้งสองชาติได้ส่งผลให้สามารถช่วยโลกได้ที่ค้นพบว่าไผ่เป็นพืชชนิดเดียวในปัจจุบันที่สามารถช่วยคนทั้งโลกได้ในระยะเวลาสั้นให้สามารถหลุดพ้นจากภาวะโลกร้อน ถ้าคนทั้งโลกช่วยกันปลูกอย่างจริงจังโดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความหลากหลายทางชีวภาพ และอุปสงค์อุปทานกับพืชเศรษฐกิจชนิดอื่นๆที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของพลโลกทุกด้าน พลโลกคงจะรอดพ้นจากภัยพิบัติที่พวกเราถ่อขึ้นเองได้ในที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ ๒๕๔๐ อุตสาหกรรมไม้ไผ่และผลิตภัณฑ์ เอกสารวิชาการชุดอุตสาหกรรมไม้ไผ่และผลิตภัณฑ์ กรุงเทพฯ ๒๖ น.
- อัมพา คำวงษา ๒๕๕๐ ไม้เศรษฐกิจและคู่มือการปลูกไม้เศรษฐกิจอย่างมืออาชีพ บริษัทนาคาอินเตอร์มีเดีย กรุงเทพฯ ๑๒๙ น.
- เกรียงไกร ไทยอ่อน ๒๕๕๒ มหัศจรรย์พันธุ์ไผ่ ศูนย์เผยแพร่ความรู้ทางการเกษตร กรุงเทพฯ ๙๙ น.
GANG Qing ^{1,2}, DUAN Zhu-biao¹, HE Kai-hong¹, SUN Qi-xiang^{3*}, PENG ZHAN-HAN³
Bamboo resources,utilization and ex-situ conservation in XiShuang-banna,South-eastern China *Journal of Forestry Research* 19(1): 2008 pp. 79-83
Professor Zhou Phangchun *The Production and utilization of Bamboo Forest in China*
Bamboo Research Institute Nanjing Forestry University
- การประชุมการป่าไม้ ๒๕๔๕ ไม้เศรษฐกิจเชิงพาณิชย์ เอกสารวิชาการประกอบการประชุม คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เอกสารจากอินเทอร์เน็ต *Amazing Bamboo Facts* www.frim.gov.my/seminar/bamboo

มาช่วยกันสร้างเมืองไทยให้อากาศดีน่าอยู่กันเถอะ

ตั้งแต่เด็กจนโต ทุกคนคงจะทราบว่า อากาศมีความสำคัญอย่างไรต่อร่างกายของเรา เพราะถ้าขาดอาหารและน้ำ เรายังสามารถมีชีวิตอยู่ได้อีกหลายวัน อาจเป็นอาทิตย์ แต่ถ้าขาดอากาศหายใจนั้น คงนับเป็นนาทีเท่านั้น เราก็ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ อากาศจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการมีชีวิตอยู่ของสิ่งมีชีวิตแทบทุกชนิด(ยกเว้นจุลินทรีย์บางชนิดที่ไม่ต้องการอากาศ)

ในโลกปัจจุบันที่มีพลโลกเพิ่มขึ้นจำนวนมากและจะเพิ่มต่อไป ทำให้ธรรมชาติที่ให้สิ่งจำเป็นต่อการมีชีวิตอยู่ในธรรมชาติที่เคยได้เปล่าๆ เริ่มลดลงและหมดไปในหลายส่วนของโลกที่มีการใช้ทรัพยากรด้านต่างๆโดยไม่คำนึงถึงความอยู่รอดของประเทศชาติในอนาคต สร้างอะไรขึ้นมา ก็คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมน้อยลง เพราะ ความไม่รู้เท่าทัน ความจำเป็น และลงท้ายด้วยการเอาเปรียบคนอื่น ทำให้ธรรมชาติซึ่งเป็นขອງกลางของทุกคน ทุกชาติเริ่มเสื่อมถอยลงเรื่อยๆ จนถึงเวลาวิกฤตในปัจจุบันที่ธรรมชาติที่เราคุ้นเคยเปลี่ยนไปจนบางครั้งไม่สามารถพยากรณ์ได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ในวันรุ่งขึ้น เดือนต่อไป หรือ ปีหน้า เรามักจะมีข้อแก้ตัวเสมอว่า เป็นเหตุการณ์ร้ายแรงในรอบปี รอบทศวรรษ รอบศตวรรษเสมอ ทั้งๆที่ธรรมชาติได้เตือนเราอยู่ตลอดเวลาก่อนเกิดวิกฤต และที่น่าสังเวชยิ่งกว่านั้น คือ วิทยาการใหม่ร้อยแปดที่มนุษย์คิดขึ้นมา ก็มักจะใช้ไม่ได้ไม่คุ้มคุ้มค่ากับสิ่งที่มีอยู่แล้วในธรรมชาติ แต่มนุษย์ไม่เคยสนใจและปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่ใส่ใจโดยดี

เราคงไม่ต้องรอให้ภัยมาถึงตัว ถ้าเราให้ความสนใจกับสิ่งรอบๆ ตัวที่เกิดโดยธรรมชาติเตือนเรา เช่น สภาพอากาศ สภาพดิน อุณหภูมิ แม้กระทั่งสัตว์ร่วมโลกที่รู้จักภัยธรรมชาติที่ค่อนข้างดีกว่าพวกเรา นั้นน่าจะเป็นทางออกที่ค่อนข้างคุ้มค่าที่สุด เมื่อเทียบกับการเสียเงินในเรื่องต่างๆมากมาย

ในประเทศอินเดีย มีคนศึกษาวิธีการที่จะทำให้ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศมีความเป็นกลางในเมือง ที่มีผู้คนอยู่กันอย่างหนาแน่น เช่น กรุงเทพมหานคร คำว่าเป็นกลางอากาศมีคนสงสัยว่า หมายความว่าอย่างไร คือ จำนวนก๊าซเสีย กับก๊าซดี สมดุลกัน ทำได้ไม่ยากเย็นอะไรเลย เพียงแค่

ปลูกไผ่เท่านั้น ที่เหลือ ไผ่ก็จะทำหน้าที่ของตัวเองโดยมนุษย์ช่วยดูแลไม่ให้ไผ่เจริญนอกกรอบที่เราไม่ต้องการเท่านั้น หลายคนสงสัยว่า นอกกรอบนั้น คืออะไร นอกกรอบในความหมายในที่นี้คือ ไม่ทำให้เราเดือดร้อน เช่น ความสกปรกจากไผ่ที่ร่วงมาจำนวนมาก รากไผ่ที่จะไปชอนไชสิ่งปลูกสร้าง หรือต้นไม้อื่นทำให้เสียหาย ล้มตาย ไผ่ที่จะเป็นเชื้อเพลิงในหน้าแล้งที่มีไฟฟ้าเกิดขึ้นง่ายจากการเสียดสีของกอไผ่ หนามไผ่ที่จะทำคนได้ รวมทั้งการเกาะของลำไผ่และขนาดกอไผ่ ผู้เขียนเห็นว่า เรื่องนอกกรอบข้างต้นมิใช่ปัญหา แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่แล้วกับต้นไม้ทุกชนิด เพียงแต่ต้องรู้ธรรมชาติของต้นไม้ และรู้วิธีการจัดการ ความเดือดร้อนก็จะลดลงหรือไม่มีเลย เมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับอย่างคุ้มค่า

ผมจะขอนำเอกสารที่พบในอินเทอร์เน็ตที่มีหน่วยงานค้นคว้าในเรื่อง ไผ่ที่สามารถช่วยโลกได้มานำเสนอ เพื่อจะได้เห็นชัดเจนโดยไม่ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาซึ่งคิดว่า เป็นประโยชน์มากสำหรับคนไทย และประเทศไทยที่ทุกอย่างมีราคาค่อนข้างแพงโดยไม่จำเป็น

CARBON NEUTRAL CHENNAI

By

Bambo² - ExNoRa

Global warming is known to all of us now and it is happening mainly because we have been depleting the natural resources and generating Carbon dioxide to a level that can not be sustained. It is difficult for us to give away our comfort, which generates enormous amount of gases.

(Chennai is in Tamil Nadu, India)

Bamboo is the best solution for the problem of global warming in many ways:

- 1) Bamboo absorbs Carbon dioxide and releases oxygen into the atmosphere 3 to 4 times higher than many other trees.
- 2) One bamboo tree generates plenty of natural oxygen sufficient for more than one human beings daily requirement
- 3) Grows more than one foot a day and covers with good canopy faster than any other tree and cooling the surroundings.

4) Bamboo can replace the wood from forest for all applications such as paper, flooring, furniture, charcoal, etc.

5) Bamboo co-polymer plastic replaces 50% of plastic which is essential but not eco friendly.

6) Bamboo effectively cleans the water pollution of the septic tank discharge and factory effluent by its natural affinity for nitrogen, phosphorus and heavy metals.

7) Bamboo enriches the soil naturally and prevents soil erosion.

To make Chennai a **CARBON NEUTRAL CITY** , each one of us in Chennai should plant only 3 **BEEMA BAMBOO** and take care for his life time. Our annual per capita carbon dioxide emission is 1,300 Kgs. When you take as much CO₂ out of the atmosphere as you put in, you are **“carbon-neutral”** - you are **leaving no CARBON footprint!** You can reduce your carbon footprint by planting right variety of bamboo that grows 1.5 feet a day and removes over 500 Kgs of CO₂ every year to offset your carbon emissions

One mature Beema bamboo would sequester (absorb) above 500 Kgs. of Carbon dioxide from our surrounding every year for the next 200 years - at least for next five generation.

(Beema Bamboo is developed by Indian Bio-technology firm for purpose of Fast growing High Biomass Thick wall Non Flowering for Supplying to Electricity Generating Plant in India)

If you don't want to leave carbon foot print for the next generation, plant Beema bamboo which could be an excellent carbon sink for years to come

A family of four would essentially require 1100 to 1250 kg of oxygen every year for breathing which is made available by 3 bamboo plants organically.

We can clean up the carbon left behind by us, by planting **Beema Bamboo trees** which absorb CO₂ and reduce CO₂ emissions in places such as :

1. Our home garden
2. Farm house
3. In balcony in a big drum (over 100 lit capacity)
4. In terrace in big drums
5. Next to septic tank water over flow in your compound
6. Next to kitchen waste water soak pit in your house
7. On the banks of kouvam river
8. On the banks of lakes and ponds
9. In road side parks
10. In school campuses
11. Surrounding college buildings
12. Along the factory compound walls and buildings
13. Next to discharge point of treated water from effluent treatment
14. Surrounding oxidation pond in your industrial areas
15. On borders of back waters
16. Along sewage streams
17. In waste lands
18. In premises of temple, church and mosques
19. On both sides of toll roads

or

20. We can donate to “**Bamboo-ExNoRa**” to plant bamboo on our behalf for a **Bio-Carbon Sink**

Bamboo- ExNoRa would establish **Bio-Carbon Sinks** by planting fast growing bamboo in Chennai corporation area and nearer to Chennai in the lands of farmers, land belonging to forest, waste lands of the Government , land belonging to Chennai corporation, temple lands available on long lease and land donated by individuals and corporates for neutralizing the carbon. The **Bio-Carbon Sinks** would be established by agri-experts utilizing the precision farming technology under drip irrigation combined with latest fertigation technology for a very efficient and effective method of carbon sequestration from the atmosphere by special Bamboo that grows at a phenomenal rate.

QUANTITY OF CO₂ ABSORPTION AND PRODUCTION OF OXYGEN BY ONE BAMBOO TREE EVERY YEAR:

		1st year	2nd year	3rd year	4th year	5th year
1 bamboo tree =	Kgs biomass	25	100	250	300	350
	Kgs of CO ₂	41	165	413	495	578
	Kgs of O ₂	30	120	300	360	420

After 5th year onwards the production of Oxygen and absorption of CO₂ remains fairly same in the subsequent years for over next 200 years.

Calculation to find out the number of bamboo plants to be planted to make Chennai Carbon Neutral:

Area of Chennai 174 km²

The Chennai metropolitan area is 1,189 km².

The population is over 1.2 crores.

Area of Chennai 1189 sq Km = 1189 million sq meter.

Population of Chennai = 12 millions

CO₂ emission 12 X 1.33 ton = 16 million tons of CO₂

Assuming that 50% of the present emission is absorbed by the existing green canopy, the balance 8 million tons of CO₂ need to be neutralized for Chennai to become Carbon Neutral. Number of bamboo required to neutralize would be 8 / 0.5 = 16 million plants

one bamboo is sufficient in an area of (1189 / 15.6) 76 sq M

Chennai would become Carbon Neutral in 4 years time.

Shall we plant an ever growing, oxygenator Beema Bamboo for us and for our future generation to breathe clean air rich in oxygen confidently

Shall we leave behind some thing very good for our future generation.

Shall we have the satisfaction of leaving behind for our future generation which will be impossible to get instantaneously when they are in need.

Exnora International

From Wikipedia, the free encyclopedia

Formation	September 30, 1988 (1988-09-30) (21 years ago)
Type	NGO
Purpose	Environmental causes
Headquarters	Chennai, India
Region served	<u>India</u>
Membership	Volunteer
Founder	<u>M. B. Nirmal</u>
Website	<u>Exnora International</u>

Exnora International is a non-governmental environmental service organization started in 1989 in Chennai, Tamil Nadu, India, by M. B. Nirmal, a social activist. It focuses on preserving nature and preventing environmental degradation.^{[1][2][3]}

The name Exnora is derived from excellent, novel and radical ideas in solving environmental problems by involving those who caused the problem.^[3]

Activities

The organization provides street cleaning services through about 17,000 street chapters, 40% of Chennai city and 75% of the suburbs, and some other parts of Tamil Nadu. The street cleaning service includes collection of garbage at homes, sorting at pickup, composting organic waste, and generating income for the “street beautifiers” through the sale of recyclables. The chapters also work with the local corporations and municipalities to address civic problems including sewage leaks, water supply problems, and repairs to street lamps.^[4]

The organization's Environmental Training Institute conducts training programmes for school teachers on environmental issues such as biodiversity, climate change, and solid, liquid and zero waste management. The teachers are taught how to turn a home into a green building and set up vertical gardens.^[5]

References

1. ^ "Community Participation for Clean Surroundings - EXNORA India". UNESCO. <http://www.unesco.org/most/asia3.htm>. Retrieved 2009-08-06.
2. ^ "Exnora award for Bhilai Steel Plant chief". *The Hindu*. January 22, 2008. <http://www.hindu.com/2008/01/22/stories/2008012257930200.htm>. Retrieved 2009-08-06.
3. ^ ^{u.h} "ExNoRa International (EI)". *The World Bank Group*. <http://web.mit.edu/urbanupgrading/upgrading/resources/organizations/ExNoRa.html>. Retrieved 2009-08-06.
4. ^ Ghosh, Archana; Friedrich-Ebert-Stiftung (2003). *Urban environment management : local government and community action*. *Institute of Social Sciences*. Concept Publications. pp. 52-53. ISBN 9788180690402. OCLC 260087843.
5. ^ "Exnora initiative to sensitise schoolteachers to the environment." *Times of India*. November 2, 2009. <http://timesofindia.indiatimes.com/city/chennai/Exnora-initiative-to-sensitise-schoolteachers-to-the-environment/articleshow/5187244.cms>. Retrieved 2009-11-21.

Exnora's Objective

"PRESERVE the PLANET

by realizing **WORLDISM** through **UNITING & USING HUMAN RESOURCES**

for **NATURAL RESOURCES** on a

WORLD SCAL"

ExNoRa INTERNATIONAL (N G O) is a Voluntary Non-governmental, Non-political, Non-profit **GLOBAL HEAD ENVIRONMENTAL SERVICE ORGANIZATION.**

It's branches / chapters called the "EXNORA INNOVATORS CLUB" (NGO's Branch) are situated in various towns and villages. Its sub chapters or replicable community based organizations the "CIVIC EXNORA" (CBO) are located in different Streets and Areas. The service at the grass root level is carried out by a miniature 'Home Based Organization', the home grass root chapters 'HOME EXNORA' (HBO) at dwellings (House/Flat/Hut).

It is incredible

The life on Earth can be certainly reserved .

9 Wonders to arrest Global Warming

9 Gems to make the world Beautiful

Join in one or more of the 'Save the Planet' Organisations

- Make your home , street & town clean, green & enviro-friendly: www.exnora.org & www.homeexnora.org
- Promote Communal Harmony, stop fights & wars & Collectively fight the common enemy, Global Warming: www.ma4harmony.org
- Lead a simple LIFE and reduce consumption to fight Global Warming : www.principledsimplicity.org
- Make the roads safe & free from pollution & fight Global Warming on the roads : www.4rrrr.org
- Fight Corruption in "Pollution Prevention" to combat Global Warming : www.5thpillarindia.org
- Prevent violence on account of Global Warming by following "Caring is Sharing" (6H): www.six-h.me
- Multiply brain power and excel and save the planet too: www.7thsenses.me
- Become a vegetarian to stunningly restrict Global Warming : www.vegedge.in
- Enjoy Every life Moment : www.enjoylifexnora.org

You can join one of the above and also in any of nearly 200 ExNoRa Satellite Organisations to save the Planet e & Create a better world

จากเอกสารข้างต้นจะพบว่า เป็นเรื่องง่ายๆ ที่ทุกคนมองข้าม ถ้าศึกษาถึงข้อจำกัดของแต่ละเงื่อนไข หรือ ปัญหา เราจะเห็นว่า คุ่มค่ามาก แต่ปลูกไม้คนละต้นเท่านั้น และยังได้อะไรต่อมิอะไรจากไม้อีกมากมายเป็นของแถมที่มาโดยไม่ต้องต่อรอง และลงทุนเพิ่ม

ปัญหาเกี่ยวกับการปลูกไม้ที่ต้องการคำตอบ

๑. ไม้ไม่ร่วมากจะทำอย่างไร คำตอบ คือ ไม้ไม้ใช้หมักทำก๊าซและปุ๋ยชีวภาพได้ ยิ่งมากยิ่งดี เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้ เพียงแต่จะต้องมีการจัดการให้เหมาะสม คือ มีความรู้ มีสถานที่และพื้นที่ที่เหมาะสม และใช้เป็น

๒. ไม้เป็นเชื้อไฟอย่างดี คำตอบ คือ ใช้ได้ ๒ แบบ คือนำไปเผาโดยตรง หรือ นำไปหมักทำก๊าซและปุ๋ยก่อน แล้วนำก๊าซชีวภาพไปใช้อีกต่อหนึ่ง

๓. รากไม้ชอนไชสิ่งปลูกสร้างและต้นไม้อื่น คำตอบ คือ ก่อนจะปลูกตรงไหน ควรจะเลือกชนิดของไม้ที่เหมาะสม มีสถานที่กว้างแคบเหมาะสม และที่สำคัญ ต้องรู้ว่าจะปลูกตรงไหน จะได้ประโยชน์สูงสุด ที่สำคัญสามารถจำกัดการเจริญเติบโตของระบบรากด้วยสิ่งกีดขวางเช่น ก้อนหิน หรือกระถางคอนกรีต นั่น คือ ต้องศึกษาให้รู้เรื่องจริง

๔. ภูเขาทำให้เกิดอาการแพ้ได้สำหรับคน คำตอบคือ เลือกชนิดไม้ให้เหมาะสมกับสถานที่ที่จะปลูก หรือปลูกให้พ้นจากคนจากสัตว์ หรือ แยกออกจากพื้นที่ใช้สอยให้เป็นสัดส่วนที่จะไม่รบกวนคนและสัตว์

๕. หนามไม้แข็งและหนามคมเป็นอันตรายต่อเด็กและผู้คนที่ต้องผ่านไปมา คำตอบ เป็นเช่นเดียวกับข้อ ๔ มีไม้จำนวนไม่น้อยที่ไม่มีหนามและลำต้นสีสวยงาม และลักษณะสวยงาม

๖. ลำต้นไม้สูงและยาวไปพาดหลังคาและเสียดสีอาคาร คำตอบ คือ สถานที่ปลูกเหมาะสมทิศทางเหมาะสม เช่นระยะห่างจากตัวอาคารสุดความยาวของไม้ตามธรรมชาติ หรือ ปลูก อยู่ใต้ทิศทางลมที่ลมจะไม่พัดต้นไม้ไปเสียดสีหลังคา หรือ อาคาร วิธีหลังนี้จะได้ประโยชน์น้อยลง เพราะ ลมจะพัดพาเอาก๊าซออกซิเจนออกไปจากบ้านแทนการพัดเข้าบ้าน

๗. ใช้ไม้ชนิดไหนปลูกในบ้าน ในเมือง คำตอบ คือ ไม้ที่มีลำต้นสวยและ ไม่มีหนาม รวมทั้งลำไม้ขนาดไม่ใหญ่จนเกินพื้นที่ที่ปลูก เช่น ไม้เลื้อย ไม้หน้าเต้า ไม้เหลือง รวมทั้ง ไม้ร่ว ซึ่งมีลำและกอขนาดไม่ใหญ่มาก และควรจะปลูกบริเวณริมรั้ว หรือ กลางสถานที่มีความกว้างพอเหมาะ

ทำไมบ้านเมืองของพวกเขาถึงเป็นได้ขนาดนี้

ใครเห็นข้อบกพร่องแล้วคงจะสนใจบ้าง พอคืออยู่ในหนังสือของคนจุฬาลงกรณ์ เรื่องที่จะกล่าวต่อไปคงไม่พ้นเกี่ยวกับเรื่องบ้านเมืองของพวกเขา บทความนี้ไม่มีความประสงค์จะตำหนิติเตียนใคร แต่เป็นมุมมองอีกมุมหนึ่งของนิสิตเก่าที่มองย้อนกลับไปเพื่อสะท้อนความคิดให้นิสิตเก่าๆ อีกหลายๆ พื้นที่ของประเทศได้รับทราบถึงแนวความคิดบางแนวซึ่งคนจุฬาฯ สามารถกลับมาช่วยกันรับใช้สังคมไทยให้มีโอกาสพัฒนาไปข้างหน้ามากขึ้น ก่อนที่ประเทศไทยของพวกเขาจะถอยหลังไปมากกว่านี้

ที่ผู้เขียนเริ่มเห็นช่องว่างของการพัฒนา คือในระยะสี่ห้าปีที่ผ่านมา จากความขัดแย้งแนวความคิดในประเทศ และยังไม่มียุติ และผู้รู้ทั้งหลายก็นำเอาเรื่องราวความขัดแย้งในที่ต่างๆ ทั่วโลกมาทำนายว่า ประเทศไทยเราจะต้องใช้เวลาเป็น ๑๐ ปีที่จะสามารถแก้ปัญหานี้ให้หมดไป ฟังแล้วก็ใจหายว่าในชั่วชีวิตของพวกเขาจะไม่มีโอกาสเห็นความสงบสุขและเจริญก้าวหน้าอย่างที่เคยเป็นมาแล้วหรือ

ผู้เขียนและเพื่อนๆ หลังเวลาว่างเว้นจากภารกิจหลักที่ทุกคนมุ่งมั่นมาตั้งแต่จบการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์ทุกคนถึงจุดหมายปลายทางแล้วเป็นส่วนใหญ่ในวันนี้ แต่ประเทศไทยของเราคุกค้ำกับว่าจะถึงทางตัน เดินหน้าก็ไม่รู้จะไปทางไหน ถอยหลังก็ไม่รู้ว่า ถอยแค่ไหน ที่เลยย้อนกลับมาดูชีวิตที่ผ่านมาของคนยุคเราที่เรียกว่า พวกยuppies (Yuppie) คือคนที่เกิดหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ อายุอานาม ก็คงหกสิบปีกว่าๆ พวกเขาเห็นการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยมาพอสมควร เพราะมีชีวิตอยู่ในช่วงที่ทุกประเทศกลับมาฟื้นฟูและเฟื่องฟูแทบทุกด้านหลังที่แต่ละประเทศบอบช้ำจากภาวะสงครามโลก พวกเขาพบกันที่ไร นอกจากพูดถึงความหลังและก็คุยกันถึงปัญหาว่าอนาคตประเทศไทยจะเป็นอย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่พวกเขาภูมิใจว่าเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย ได้ผลิตบุคลากรที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศออกไปรับใช้สังคมไทยต่างๆ เกือบทุกสาขาเป็นจำนวนมากมาตั้งแต่ต้น จึงน่ามีส่วนรับรู้กับปัญหาของประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สังคมไทยเป็นอย่างไร จุฬาลงกรณ์ก็มีส่วนผลักดันอยู่มากเลยทีเดียว ในสถานะสถาบันการศึกษาชั้นสูงสุดแห่งแรกของชาติ

ย้อนมาพูดว่า ประเทศไทย เกือบหนึ่งร้อยปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเริ่มมีการให้การศึกษากับคนไทย ต้านไคบัง และปัจจุบัน บ้านเมืองของเราเป็นอย่างไร

ด้านวิศวกรรม เราพอพูดได้ว่า มีความแข็งแกร่งเจริญก้าวหน้า เพราะ สิ่งก่อสร้างและสาธารณูปโภคต่างๆของประเทศ คนไทยมีความรู้ความสามารถไม่น้อยหน้าประเทศต่างๆ ทั้งอาคารสูง ถนนลอยฟ้า รถไฟฟ้า และถนนหนทาง สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นไม่ได้ ถ้าไม่มีวิศวกรไทยเข้าไปเป็นแกนในการทำงาน ดังนั้นจึงเป็นความภูมิใจของคนในชาติได้ เมื่อต่างชาติเดินทางเข้ามาพบเห็น เสียอย่างเดียวกับที่สร้างอะไรก็สร้างได้ แต่สร้างถนนไปขวงทางน้ำเป็นประจำ

ด้านอักษรศาสตร์ เป็นหลักเป็นฐานของประเทศ บุคลากรด้านนี้ดูจะเสื่อมถอยลงบ้าง เพราะ กระแสโลกตะวันตกและหลักสูตรการศึกษาทำให้ภาษาและวรรณกรรมไทยต่างๆลดความสำคัญลง เด็กไทยรุ่นใหม่นิยมการศึกษานานาชาติ พูดภาษาต่างต่าง ดังนั้น โคลง ฉันท์ กาพย์กลอน ฉันท์ลักษณะทั้งหลาย เด็กไทยรุ่นใหม่ คงจะอ่านไม่ค่อยได้และอาจจะแต่งไม่เป็นเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นปัญหาว่า เราจะรักษาสมบัติชาติเหล่านี้ไว้ได้มากน้อยแค่ไหน เพราะ เด็กโบราณยุคผู้เขียน ยังสามารถอ่านและท่องร้อยกรองได้แม้เรียนในแผนกวิทยาศาสตร์ก็ตาม

ด้านวิทยาศาสตร์ สาขานี้ในระดับสากลมีความเจริญก้าวหน้ามากและรวดเร็ว เป็นสาขาที่ต้องใช้คนมีสติปัญญาเรียน แต่สำหรับสังคมไทย บุคลากรที่มีสติปัญญาที่มักจะไปเรียนแพทย์และวิศวกรรมเป็นส่วนใหญ่ทำให้บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ที่ตั้งใจมีจำนวนน้อยลงและและยังมีปัญหาอีกหลายปัจจัยคือ ไม่มีงานอาชีพด้านวิทยาศาสตร์โดยตรงทำมากนัก คนเรียนด้านวิทยาศาสตร์มักจะไปอยู่ในองค์กรทางธุรกิจและในที่สุดก็ไม่ได้ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บุคลากรด้านนี้ส่วนใหญ่ที่ยังทำงานด้านวิทยาศาสตร์จะอยู่ในภาครัฐและมหาวิทยาลัย และดูเหมือนว่า ความนิยมในการจะศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ลดลงจากคะแนนสอบคัดเลือก รวมทั้งงบประมาณการสนับสนุนด้านวิทยาศาสตร์ก็น้อยเมื่อเทียบกับนานาชาติ ตามไปถึงการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และบุคลากรครูด้านวิทยาศาสตร์ที่ยังต้องมีการปรับปรุงกันอย่างมาก ที่สำคัญ วิทยาศาสตร์ยังไม่ได้คอบใจหทัยวิทยาศาสตร์ของประเทศมากนัก เช่น ด้านการเกษตร การพัฒนาประเทศ

ด้านครุศาสตร์ งานวิชาการด้านนี้บ่งบอกไม่ได้ว่า มีส่วนสนับสนุนการศึกษาของประเทศไทยได้มากแค่ไหน เพราะในภาพรวม เราปฏิรูปการศึกษากันบ่อยมากทั้งเฉพาะส่วนและภาพรวม แต่ในที่สุดเมื่อมีปัญหาของประเทศด้านต่างๆมักจะไปลงที่เรื่องการศึกษาของชาติว่ายังใช้ไม่ได้ ต้องปฏิรูปและปรับปรุงกันไป จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงว่า การศึกษาของเราจะปฏิรูปกันอีกนานไหมและไปทางไหนกัน และเขาอย่างไรแน่

ด้านรัฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ด้านการปกครองของประเทศไทยที่มีปัญหาและยังไม่มีทางออกเช่นทุกวันนี้ เกิดจากหลายปัญหา แต่ที่แน่ๆปัญหาหนึ่งคือปัญหาด้านการปกครอง เรามีการศึกษาด้านรัฐประศาสนศาสตร์มาหลายทศวรรษแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถมีหลักการปกครองที่ชัดเจน เรามีรัฐธรรมนูญปกครองประเทศเป็นสิบฉบับ และในที่สุดเกือบทุกปัญหาการปกครองไปลงที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ ปัญหาพื้นฐานทางธรรมชาติและการปกครอง เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาสิ่งแวดล้อม เพิ่มหนักขึ้นทุกพื้นที่ และลงท้ายเรื่อง ความเหลื่อมล้ำในสังคมที่ทำให้สังคมเมืองกับสังคมชนบทนั้นวันจะห่างกันมากขึ้นทุกที

ด้านแพทยศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ รวมทั้งหมอยา หมอพื้น และ พยาบาล ในปัจจุบันบุคลากรด้านสุขภาพของไทย อยู่ในแถวที่โลกยอมรับทั้งคุณภาพของสถานที่และบุคลากรการแพทย์ เพราะ มีชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ถ้าไม่เข้ามาโดยคุณภาพและค่าใช้จ่ายแล้ว คงไม่มีใครสนใจจะเข้ามา เพราะ มาลำบากแถมยังมีความเจ็บป่วยพ่วงมาด้วย ปัญหาในค่านี้นี้ที่พบกันเนืองๆ มักจะเกิดจากความเข้าใจและเข้าใจถึงของสิทธิพลเมือง และจริยธรรมของวิชาชีพ

ด้านเศรษฐศาสตร์และพาณิชยศาสตร์ ประเทศเราพบกับปัญหาเศรษฐกิจของโลกเกือบตลอดทั้งๆที่ขนาดเศรษฐกิจของเราเล็กมาก เมื่อเทียบกับเศรษฐกิจของโลก ปัญหาอาจจะเกิดเนื่องจากเราไปพึ่งพิงต่างประเทศมากเรื่องรายได้ของประเทศจากการส่งสินค้าออกและการท่องเที่ยว ทำให้ทุกครั้งที่เศรษฐกิจของต่างประเทศมีปัญหา เราจึงได้รับผลกระทบถึงเศรษฐกิจของประเทศด้วย ยุทธศาสตร์ทางการค้าที่ยังไม่เคยเปลี่ยน คืออาศัยจุมูกคนอื่นหายใจอย่างเต็ม ทั้งที่จำนวนผลิตภัณฑ์ของประเทศก็ไม่ได้มากมาย แต่เรากลับมีปัญหากับปัญหาการผลิต ปัญหาการส่งออก ปัญหาที่น้อยลงบ้าง คือเรื่องอาหารการกินที่สามารถผลิตทดแทนการนำเข้าและสามารถส่งออกได้ด้วย ความจริงสินค้าที่ไทยเราผลิตได้แม้ไม่มากแต่เป็นความต้องการของคนทั้งโลก คือ ผลผลิตทางการเกษตร ที่ปัจจุบันเป็นทั้ง อาหารพลังงานทดแทน และวัตถุดิบซึ่งแทบทุกประเภทที่ไม่ต้องการทำลายสิ่งแวดล้อมเรียกว่า ผลิตภัณฑ์สีเขียว (Green Products) เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แต่ประเทศไทยกลับพบกับปัญหาราคาพืชผลการเกษตรครั้งแล้ว ครั้งเล่า

ด้านนิเทศศาสตร์ ต้องบอกว่า สาขานี้ โตวันโตคืน และมีคนสนใจเรียนมากขึ้น และมีคนประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์มากขึ้น บางทีไม่ได้ศึกษาด้านนี้โดยตรงมาด้วยซ้ำ เรายังถกเถียงกันเรื่องสื่อว่า สื่อมีอิทธิพลและความรับผิดชอบแค่ไหน เพราะ พฤติกรรมของสังคมโดยเฉพาะเยาวชนเลียนแบบสิ่งที่พบเห็นจากสื่อมาก เนื่องจากผู้ปกครองไม่มีเวลาอบรมเยาวชนมาก แต่สื่อกลับมีเวลาและโอกาสถ่ายทอดมากกว่าจากเทคโนโลยีรูปแบบต่างๆ สิ่งที่น่าเป็นห่วง คือ สื่อรูปแบบต่างๆ หลังไหล

มาจากต่างประเทศมอมเมาด้วยวัฒนธรรมตะวันตก โฆษณาขายสินค้า ภาษาแปร่งๆ รายการบันเทิงในสื่อโทรทัศน์ที่เข้าถึงเกือบทุกครัวเรือนเต็มไปด้วยละครชิงรักหักสวาทและพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคมที่รุนแรงและความผิดเพี้ยนของการแสดงออกในที่สาธารณะที่ไม่น่าเป็นแบบอย่างที่ดีกับเยาวชน แม้มีการจัดอันดับรายการแล้วก็ตาม

ด้านสิ่งแวดล้อมและนโยบายมหภาค เราจะพบว่า สภาพสิ่งแวดล้อมในเมืองทุกจังหวัดเสื่อมโทรมลงทั้งภูมิประเทศ ภูมิทัศน์และภูมิอากาศ เพราะผังเมืองมาบังคับใช้ที่หลัง และผังเมืองในหลายจังหวัดยังบังคับใช้ตามผู้มีอำนาจในพื้นที่ ทำให้ชีวิตของคนต่างจังหวัดซึ่งแต่เดิม มีความเป็นอยู่กับธรรมชาติและบรรยากาศผ่อนคลายกลายเป็นบรรยากาศเคร่งเครียดของบรรยากาศเมือง มีทั้งน้ำเสีย อากาศเสีย รถติด และมลภาวะทางเสียง จนเกือบทุกพื้นที่ในประเทศจะกลายเป็นสังคมเมืองทั้งหมดแล้ว ก็คงต้องโทษ การเห็นแก่ตัวและขาดความรับผิดชอบของผู้คนที่มีอำนาจในการจัดการบ้านเมืองทั้งหลาย ป่าไม้ถูกทำลายตลอดเวลากว่าทั้งที่มีพื้นที่ป่าเหลือน้อยแล้ว น้ำท่วมแล้ว ก็ท่วมอีก น้ำแล้งแล้วก็แล้งอีก จนบ้างพื้นที่แทบมีแต่แผ่นดินว่างเปล่า เพราะทำอะไรไม่ได้ ไม่ทันวงจรของธรรมชาติของน้ำท่วมและน้ำแล้ง น้ำท่วมน้ำแล้ง พืชตั้งแต่พื้นที่บนภูเขา จนถึง พื้นที่ชายฝั่งทะเล

ด้านนิติศาสตร์ ประเทศไทยมีปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย เพราะในจังหวัดภาคใต้ ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากการบังคับใช้กฎหมาย และถามไปถึงเรื่องอื่นที่สมรสกันเข้ามา จนทุกปัญหาไปเกี่ยวโยงกันหมด และการบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบัน ถูกประชาชนบางกลุ่มหาว่า มีหลายมาตรฐาน ซึ่งเรื่องเหล่านี้มีใช้เรื่องใหม่ เพียงแต่ว่า ใครจะนำไปอ้างอย่างไร เพราะ คนได้ประโยชน์ก็จะบอกว่ายุติธรรม คนเสียประโยชน์ก็จะหาว่า ไม่ยุติธรรม ในอนาคต ขบวนการออกกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายน่าจะเหมือนภาคที่ตีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะเยาวชนรุ่นใหม่เห็นความสำคัญของรัฐศาสตร์และกฎหมาย กระบวนการสอบเข้าเรียนกฎหมายจึงสูงขึ้นเรื่อยๆ และน่าจะเป็นความหวังของประเทศได้ โดยเฉพาะผู้ที่เรียนกฎหมายและจะเข้าสู่อาชีพนักการเมือง ดังนั้น การศึกษานิติศาสตร์จึงต้องเน้นหนักที่คุณสมบัติและคุณภาพของวิชาชีพที่จะต้องเน้นที่คุณธรรมและจริยธรรมทั้งต่อหน้าและลับหลังสูงกว่าค่าเฉลี่ยของสังคมไทยโดยรวม เพราะ บุคลากรด้านนี้เป็นหัวใจของความสงบสุขของประเทศชาติ

ด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ แต่เดิมมาที่อยู่อาศัยและสำนักงาน รวมทั้งผังเมืองไม่ยุ่งยากและมีปัญหา เพราะ ยึดถือธรรมชาติและจารีตประเพณีของการสร้างบ้านสร้างเมืองมาแต่โบราณกาล ผนวกกับจำนวนของประชากรของประเทศไทยไม่ได้มากมายอะไร อยู่กันอย่างหลวมๆเทียบกับพื้นที่ของประเทศ งานสถาปัตยกรรมโบราณมีการสืบทอดกันโดยช่างหลวงที่มีการออกแบบและก่อสร้างงานหลวงเป็นหลัก การเปลี่ยนแปลงเรื่องที่อยู่อาศัยและผังเมือง เริ่มมีบทบาทมาก เมื่อมีการอพยพของประชากรในท้องถิ่นต่างๆเข้ามาทำงานในส่วนกลางมาก โดยเฉพาะ กรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ๆ ที่เป็นศูนย์กลาง

ของธุรกิจและการปกครอง ทำให้บ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปมากจากสังคมชนบทที่เรียบง่ายเป็นสังคมเมืองที่ต้องมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม การคมนาคมขนส่ง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สถาปัตยกรรมยุคแรก ยังไม่มีบทบาทมาก เพราะ คนไทยสร้างบ้านเรือนตามใจชอบและมักจะลอกแบบกันไป งานออกแบบยุคแรกจึงเรียบง่าย การขยายตัวของเมืองเกิดจากการจัดสรรที่ดินซึ่งไม่มีผังเมืองชัดเจน นอกจากที่ดินของทางราชการ ดังนั้นขนาดถนนและแนวถนนขนาดซอยและแนวซอยจึงเป็นไปตามความประสงค์ของนักจัดสรรที่ดิน ซึ่งก็อาศัยเจ้าหน้าที่รังวัดที่ดินเป็นผู้วางผังให้เสียเป็นส่วนใหญ่ งานสถาปัตยกรรมยุคปัจจุบัน เริ่มมามีการออกแบบจริงๆ ไม่น่าเกิน ๓๐ ปีที่ผ่านมา แต่ก็ต้องยอมรับว่า การออกแบบสถาปัตยกรรมยุคปัจจุบันมีความน่าอยู่มากกว่าในยุคแรกๆ ที่เป็นปัญหา คือ ผังเมืองซึ่งกำหนดตามการใช้สอยที่ผ่านมา ทำให้แก้ปัญหาการจราจรและสิ่งแวดล้อมค่อนข้างยาก เพราะ ที่ดินในเมืองใหญ่ทุกเมือง มีราคาแพงมาก จน คนไทยส่วนใหญ่ มีบ้านขนาดเล็กลง หรือ อาจจะต้องอยู่บนอาคารชุด (Condominium) และที่ดินในทำเลสำคัญก็ตกอยู่ในครอบครองของคนต่างชาติเกือบทั้งสิ้น จึงทำให้ราคาแพงขึ้นไปอีก เพราะ ค่าเงินบาทของเราอ่อนลงไปเรื่อยๆ งานสถาปัตยกรรมโดยรวมอยู่ที่การออกแบบทางธุรกิจ บ้านคนไทยส่วนใหญ่ของประเทศ ยังไม่ได้พัฒนาเท่าที่ควร ให้สามารถอยู่อาศัยกันได้และมีราคาที่มีปัญญาจะมีบ้านได้ รวมทั้ง การวางแผนรูปแบบการอยู่อาศัยในอนาคตที่มีภัยทางธรรมชาติมากขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นภาพรวมของความเป็นไปในปัจจุบันที่หลายคนจะยอมรับว่า เป็นปัญหาของบ้านเมือง ผู้เขียนก็เห็นเช่นเดียวกัน แต่อยากบอกว่า ปัญหาที่มีอยู่คือ โจทย์ที่อยากให้คุณช่วยกันหาคำตอบ หรือร่วมกันหาคำตอบ เพราะ โลกยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงเร็วมาก ที่เรียกว่า ยุคข่าวสารข้อมูล หรือ ยุคดิจิทัล ที่รวดเร็วด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสื่อหลายมิติ ถ้าทุกคนไม่ตื่นตัว ช่วยกันปรับเปลี่ยนโดยยึดพระราชปรัชญาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานสู่สังคมไทยมาเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจปี พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ การเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา บ้านเมืองของเราโดยรวมคงจะไม่สามารถเบนห่างเสียออกจากปัญหาทั้งหมดได้

ปัญหาเศรษฐกิจมหภาค คือ การไม่พึ่งพาตนเอง พวกเราคงจะต้องยอมรับ ปรับเปลี่ยนและเปลี่ยนแปลงอย่างมีสติไม่ยอมตามกระแสจนขาดการรู้เท่าทันในขณะเดียวกันก็ไม่ปฏิเสธ การเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองไทยของพวกเราในยุคปัจจุบัน มีปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตทุกอย่าง ทั้ง วิชาความรู้ อาหาร พลังงาน และวัตถุดิบ ถ้าเราใช้เป็น สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในธรรมชาติอยู่แล้วเพียงแค่ที่ผ่านมา ไม่มีใครชี้ให้เห็นชัดๆ จนเกิดปัญหาต่างๆขึ้น เช่น อาหารที่กินเข้าไป กลายเป็นพลังงานที่เรียกว่าก๊าซชีววมวล(Biogas) และปุ๋ยสำหรับต้นไม้ ต้นไม้เป็นอาหารสัตว์ และสัตว์เป็นอาหารคน และแรงงาน นอกจากเป็นอาหารของคนแล้ว ต้นไม้และสัตว์ยังเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรม แต่พวกเรากลับไปเอารถยนต์ที่เราผลิตไม่ได้เลยทั้งเทคโนโลยีและเหล็กเข้ามาทำในประเทศไทย ทั้งทั้งเรือกสวน ไถนาและปลูสัตว์ ผู้เขียนไม่ได้หมายความว่า จะให้

ทำแต่การเกษตร แต่ชี้ให้เห็นว่า การเกษตรเป็นหัวใจของโลกทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต คนไทยจะอยู่ดี มีสุข ใค้ ถ้า เข้าถึง เข้าใจ และพัฒนา ในสิ่งที่พวกเรามีอยู่ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมโลกที่เกิดขึ้นตลอดเวลา

ปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน ที่นับวันจะเพิ่มปัญหามากขึ้น เมื่อปัจจัยสี่ซึ่งเป็นความจำเป็นของการดำเนินชีวิตของทุกคนมีราคาเพิ่มขึ้นตลอดเวลา เช่น ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าที่อยู่อาศัย และค่ายารักษาโรค ยังไม่รวม ค่าพลังงานทั้งน้ำมันรถและค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และสิ่งอำนวยความสะดวกนานาชนิดที่เปลี่ยนรุ่นหัวบีท่ายปี ถ้าบ้าจี้ตามเราจะหาเงินไม่ทันกับสินค้านานาชนิดที่มายั่วกิเลสตลอดเวลา

ปัญหาสิ่งแวดล้อม และการอยู่อาศัย เราปรับทั้งรูปแบบ และวิถีทางการต่างประเทศที่มุ่งหวังการขยายเป็นหลักเข้ามา และละทิ้งภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สั่งสมมาแต่โบราณกาล จึงสร้างปัญหาน้ำแล้ง น้ำท่วม ปัญหาขาดน้ำทำการเกษตร และรูปแบบบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ทำให้ เรามีปัญหาทั้งสิ่งแวดล้อม วัสดุก่อสร้าง(ต้องทุบภูเขาถูกแล้วถูกเล่าเพื่อสร้างบ้านเรือนและถนน) การต้องพึ่งพาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องปรับอากาศซึ่งต้องสิ้นเปลืองพลังงานจำนวนมาก

ปัญหาสุขภาพที่ อยู่อาศัยและที่ทำงานในชุมชนเมืองทั้งประเทศอยู่กันอย่างอัดแอ น้ำเสีย ฝุ่นละออง เสียง อากาศเสียที่เต็มไปด้วยก๊าซไฮโดรคาร์บอน และอากาศร้อน รวมทั้งโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ที่เกิดจากการเสื่อมสภาพของร่างกายจากการอยู่ในสภาพอัดแอเป็นเวลานาน ความเครียดจากสภาพการทำงานแข่งเวลา การจราจรที่ใช้เวลานาน และความร้อนจากปัญหาจราจรที่เป็นกิจวัตรไม่เสียแล้วในแต่ละวัน

ปัญหาข่าวสารข้อมูลที่ล้นทะลักเข้ามาในทุกด้าน เพื่อเร่งการบริโภคข่าวสาร ยิ่งถ้าทำธุรกิจ ยิ่งมีความจำเป็น การล่วงรู้ความเปลี่ยนแปลงก่อน ทำให้รู้สึกถึงความได้เปรียบผู้อื่น ยิ่งเป็นการเร่งทั้งความเร่งและเวลาทำงานมากขึ้น จนในเมืองใหญ่ทั้งประเทศ หรือ ทั้งโลก ไม่เคยหลับเลย สิ่งเหล่านี้เข้ามาเปลี่ยนแปลงชีวิตและสังคม จากสังคมชนบทที่เรียบง่าย ไม่เร่งร้อน กลายเป็นสังคมรีบเร่งทำให้ผู้คนในเมืองเป็นโรคเครียด เช่น โรคกระเพาะ เพราะกินอาหารไม่เป็นเวลา และรีบกิน นอนไม่หลับ ต้องครุ่นคิดตลอดเวลา โรคหัวใจเพราะกินอาหารพวกโปรตีนและไขมันมาก โรคช้วนเพราะเมื่อเหนื่อยมากก็กินมาก และไม่ชอบออกกำลังกาย

ปัญหานี้สินทั้งในระบบและนอกระบบ เพราะ ผู้คนสมัยใหม่ ถูกกำหนดด้วยรายได้ แต่ไม่ควบคุมรายจ่าย นอกจากหาเงินไม่พอใช้ตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว การจะคิดวางแผนอะไรก็ทำไม่ได้ เพราะ รายได้ไม่เหลือให้วางแผนทำอะไรได้ นอกจากใช้ไปให้ครบเดือน ข้าราชการอยู่ในสังคมที่ยั่วชวน ทั้งที่ทำงานศูนย์การค่าและสื่อทุกชนิด ทำให้มีแต่ความต้องการมากกว่าความเป็น จึงเป็นหนี้มากขึ้น ถ้าไม่มีทุน

เก่าจากครอบครัว ปัญหาหนี้สินจึงเกิดง่ายขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบ ถ้าไม่สามารถควบคุมความ
อยากของตนเองได้ ทั้งนี้และทั้งนั้น ยังไม่รวมถึงความล้มสมัยของทุกสิ่งทุกอย่างที่จ่ายเงินแล้ว ปัญหาหนี้สินจึง
เป็นปัญหาใหญ่ของคนรุ่นใหม่ที่ไม่เคยคิดวางแผนตนเองมาก่อน

ผู้เขียนขอสรุปว่า ปัญหาวงจรความเสื่อมโทรมทั้งหลายเกิดขึ้นกับทุกประเทศในโลก เพียงแต่ว่า
ในแต่ละประเทศที่มีวิธีการแก้ไขของตนเอง ถึงเวลาหรือยังที่พวกเรา จะมาร่วมกันทบทวนกันจริงๆจังๆ
เพราะ พระราชปณิธานที่ต้องการให้คนจุฬาคือเป็นหลักเฉลิมพระนคร หรือ ความเป็นเสาหลักของแผ่นดิน
ซึ่งบรรพบุรุษจุฬาฯของพวกเราก็ได้ทำหน้าที่ช่วยกันทำนุบำรุงและรักษาบ้านรักษาเมือง จนพวกเรา
อยู่สุขสบายมาจนทุกวันนี้ บ้านเมืองของเราได้ผ่านวิกฤตร้ายแรงของโลกมาแล้ว หลายครั้ง และทุกครั้ง
บรรพบุรุษของพวกเราที่ช่วยกันแก้ปัญหาจนสามารถลุด่วงไปได้ ครั้นนี้ ก็จะไม่แตกต่างจากเหตุการณ์
ต่างๆ ที่เคยผ่านมา

งานที่ประทับใจชาวจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ กับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เกิด ๑๓ กันยายน ๒๔๕๙ จบจากโรงเรียนเทพศิรินทร์ ๒๔๗๒ เข้าเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อ ๒๔๗๓ จบปริญญาตรีเกียรตินิยม อันดับ ๑ ทางไฟฟ้า ๒๔๗๖ แล้วเป็นอาจารย์ในภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๗๖ ได้ทุนเล่าเรียนหลวงไปศึกษาต่อจบปริญญาโทที่ MIT สหรัฐอเมริกา ๒๔๗๙-๒๔๘๑ และเตรียม ต่อปริญญาเอกที่ Wisconsin แต่เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงสมัครเป็นทหารเสรีไทยมาปฏิบัติการที่ จีน อินเดีย ศรีลังกา เมื่อสงครามสิ้นสุดได้ยศร้อยโท ได้กลับไปเรียนต่อจบปริญญาเอกที่ Harvard ๒๔๘๙-๒๔๙๑ ทางวิศวกรรมไฟฟ้าพลังงาน

กลับมารับราชการที่ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงฯ ตั้งเดิม เป็นหัวหน้าภาค ๒๔๙๒-๒๕๐๗ เป็นศาสตราจารย์พิเศษ เมื่อปี ๒๔๙๖ ไปรักษาการเลขาธิการพลังงานแห่งชาติอีกตำแหน่งหนึ่ง จนขอโอนไปเป็นเลขาธิการเมื่อ ๒๔๙๙ และเป็นผู้ว่าการไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ ๒๕๐๕ ด้วย

- ๒๕๑๑ เป็นปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และสมาชิกวุฒิสภา
- ๒๕๑๒ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ และรองผู้อำนวยการฝ่ายการพัฒนา คณะปฏิวัติ
- ๒๕๑๔ เป็นรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยคนแรก
- ๒๕๑๖ เป็นผู้ว่าการประปานครหลวงจนเกษียณราชการ เมื่อ ๒๕๑๘ และเป็นประธานกปน.ต่อ
- ๒๕๑๕-๒๕๑๗ และ ๒๕๒๐-๒๕๒๑ เป็นนายกสมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิโดยตำแหน่ง
- ๒๕๑๘ เป็นนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อเนื่องจนถึง ๒๕๓๘

ชีวิตของอาจารย์ตั้งแต่เข้าเรียน เข้าทำงานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้อุทิศตนเองแก่มหาวิทยาลัย มีได้ขาดตอนได้ก่อตั้งมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ ๒๕๑๖ ด้วยทรัพย์สินส่วนตัวได้ทุ่มเทหาทุนให้มหาวิทยาลัยให้นิสิตปัจจุบันและคณาจารย์ตลอดจนหาที่ดินที่สระบุรีให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขยายวิทยาเขต จนสำเร็จประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ ได้อุปถัมภ์ก่อตั้งชมรมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อ ๒๕๓๒ สภานิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๔๓ ประมาณการจ่ายเงินมูลนิธิช่วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปแล้วกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท

ตลอดชีวิตการทำงานในฐานะนายกสภามหาวิทยาลัย ๒๐ ปีได้พัฒนามหาวิทยาลัยก้าวหน้าแทบทุกด้านเป็นฐานให้ติดอันดับมหาวิทยาลัยโลกในที่สุด

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ กับ สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ

สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (สนจ.) ก่อเกิด เมื่อ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ หลังจากสถาปนาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาได้ ๓๐ ปี มีนายก สนจ. นับแต่พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรรณไวทยากร พระยาสุนทรพิพิธ พระยาไชยยศสมบัติ นายสุกิจ นิมมานเหมินท์ พระยารามราชภักดี พล.ต.ท.ม.นี้ มหาสันตนะเวชยันตรังษฤษฏี พล.ต.ท.พิชัย กุลละวณิชย์ นายกาญจนะ เสงส์วณิช พล.ต.อ.จรัส วงศาโรจน์ นายวิชา เศรษฐบุตร นายชู ประภาสภิตย์ น.ต.กำรณ สินธวานนท์ นายเกษียร ลิมทอง จึงมาถึง ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ๒๕๑๔-๒๕๑๗ สองวาระ และมาเป็นอีกครั้งเมื่อ ๒๕๒๐-๒๕๒๑ รวมเป็นสามวาระด้วยกัน

ภาพลักษณ์ของตัวรวมของ สนจ. คือ สมาคมผู้สนับสนุนกิจการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยเหลือเกื้อหนุนมหาวิทยาลัย ตามกำลังความสามารถของนิสิตเก่าที่มีจิตใจอยากตอบแทนพระคุณของแหล่งเรียนมา

มีกำลังให้กำลัง มีเงินให้เงินตามสภาพฐานะของแต่ละบุคคล อาจารย์เข้ามาพัฒนาเรื่องแรก คือ ให้ทุนนิสิตปัจจุบัน แก้ไขระเบียบทุนจุฬาฯ ส่งกระทรวงศึกษาธิการ แต่ระเบียบให้มีสมาชิกสามัญและวิสามัญ ทุนโครงการอาหารกลางวันแก่นิสิตเมื่อ ๒๕๑๕ หน่วยงานให้นิสิตทำหารายได้พิเศษ ประชุมวิชาการประจำปี ส่งเสริมกีฬากลางแจ้งและในร่ม วางแผนขยายอาคารสโมสรให้เป็นที่รวมของสมาคมฯ ชมรมนิสิตเก่าจุฬาฯ ทุกคณะ (มีแต่แผนงานและแบบแปลน) และขยายงานนิสิตเก่าสัมพันธ์ไปยังภูมิภาคและโพ้นทะเลเป็นที่มาของการก่อตั้งสถานีนิสิตเก่า เมื่อ ๒๕๔๓ เพราะอาจารย์ทำงานไฟฟ้าและเชื่อมพลังน้ำทำให้เดินทางตลอดเวลา

มองภาพรวมนายก สนจ. ยุคนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ทำให้โดดเด่นทำงานด้วยความคล่องตัวมากและเป็นช่วงการเมืองกำลังระอุจากการเรียกร้องรัฐธรรมนูญและเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ที่อาจารย์เป็นรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยคนแรกด้วย ทำให้อยู่ในฐานะที่ดูแลปัญหารุนแรงได้ระดับหนึ่งเพราะเกี่ยวข้องกับนิสิตนักศึกษาโดยตรง

อาจารย์เกษียณอายุราชการที่ผู้ว่าการประปานครหลวง เป็นนายกสนจ.ยุคที่สองของท่านที่พัฒนางานนิสิตเก่าสัมพันธ์ไปได้สมบูรณ์ค่อนข้างมาก มีบัญชีรายชื่อนิสิตเก่าจุฬาฯ เริ่มต้นด้วยดีและขยายงานด้านการสื่อสารองค์กรครอบคลุมได้พอสมควร อีกทั้งเป็นนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกตำแหน่งหนึ่งทำให้งานกระชับขึ้นมากในการให้สิทธินิสิตเก่าไปใช้สนามกีฬา สระว่ายน้ำ ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยได้เพื่อจูงใจให้สมัครเป็น สมาชิก สนจ.มากขึ้น

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ กับ มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาฯ

งานที่โดดเด่นคือการก่อตั้งมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาฯ อาจารย์ให้ ศ.ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน ทำข้อบังคับเมื่อ ๒๕๑๖ เป็นรูปร่างเมื่อ ๒๕๑๘ โดยอาจารย์บริจาคทรัพย์สินส่วนตัวก่อตั้งขึ้น และระดมกองทุนจนมีทุนทรัพย์หาซื้อที่ดินที่สระบุรีเพื่อขยายวิทยาเขตให้จุฬาฯ มาสำเร็จสมบูรณ์ เมื่อ ๒๕๕๒ ให้เงินไปร่วม ๑๐๐ ล้านบาท นอกจากนี้ยังให้ทุนแก่นิสิตและคณาจารย์ กิจกรรมต่างๆ ของจุฬาฯ ท่านจำกัดให้เฉพาะในแวดวงจุฬาฯ นักกีฬา เด็กอัจฉริยะ ทุนไปประชุมวิชาการ กูงานและศึกษาต่อต่างประเทศ ทุนวิจัยและทุนสนับสนุนทำงานเฉพาะกิจให้จุฬาฯ หลายเรื่องที่ไม่มั่งบประมาณจัดให้ได้

ท่านได้ริเริ่มอีกขึ้นหนึ่งคือการตั้งชมรมจุฬาฯ พุทธศาสนิกชนรับคณาจารย์ที่เกษียณเป็นอาสาสมัครปัญหา ช่วยวิชาการแก่มหาวิทยาลัยที่อยู่ใต้ร่มของสโมสรอาจารย์จุฬาฯ ทำให้อาจารย์อาวุโสที่เกษียณแล้วได้ใช้ประสบการณ์มีทักษะให้คำปรึกษาแก่มหาวิทยาลัยได้รอบทิศทางขึ้นและสามารถ

ประสานขอความช่วยเหลือจากบรรดาลูกศิษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ชมรมนี้ปัจจุบันเป็นที่นิยมในการออกกำลังกายของผู้สูงอายุ สโมสรสังสรรค์และให้คำปรึกษาทางวิชาการและอื่นๆ แก่ผู้ไม่รู้ไม่เรียนแสวงหาข้อมูลตั้งตักศิลา

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ กับ งานโครงการอาหารกลางวัน

อาจารย์เล่าว่าท่านมาจากครอบครัวที่ยากจน พ่อแม่มีลูกหลายคนแต่ถูกเลี้ยงดูด้วยหลักโภชนาการที่ดี ทุกคนเรียนจบปริญญา มีหน้าที่การงานมั่นคง ท่านจึงริเริ่มจัดให้ทุนอาหารกลางวันอีกโครงการหนึ่งที่สนใจทำเรื่องทุนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มาจากรายได้จำหน่ายธงทุนจุฬาลงกรณ์ และจัดงานหารรายได้จากงานวันสีชมพู วันปийมหาราชานุสรณ์ ๒๒-๒๓ ตุลาคมและชุมนุมจุฬาลงกรณ์ ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ โดยทราบว่า ศ.คุณหญิงบุญศิริ ชวลิตธำรง บรรยเวชษ์ ศ.จ.ม.อาจารย์คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจุฬาลงกรณ์ ไปขอทุนจากมูลนิธิสงเคราะห์เพื่อการศึกษา ของบริษัทไทยออยล์ที่คุณพจน์ สารสิน เป็นประธาน (คุณพจน์เป็นรมว.กระทรวงพัฒนาฯ อาจารย์เป็นรมช.) ได้เงินมา ๓ แสนบาท คัดแปลงปรับปรุงจากให้จวนละ ๑ บาทเป็นคูปอง ให้เงินสดจ่ายเอง ๑ บาท ของคุณหญิงบุญศิริ มาเป็นจ่ายให้ทั้งหมด และให้เงินสดไปรับประทานที่สโมสรนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์ ในปี ๒๕๑๕ เริ่มต้นเพียงจวนละ ๒ บาท ให้วันละ ๕ บาทต่อหัว มีข้าวแกง ๒ จาน ขนม ๑ อย่าง นมสด ๑ แก้ว คัดเลือกนิสิตที่ขาดแคลนทุกคณะมาให้ได้ ๒๐๐ คน ปัจจุบันวันละ ๔๐๐ คน เป็นหัวละ ๒๕ บาท แล้วจากปีละแสนเป็นปีละล้านตามสภาพเศรษฐกิจสังคม ซึ่งทายาทคุณพจน์ฯยังมีส่วนร่วมอุปถัมภ์ช่วยเหลือตลอดมา อีกส่วนจะมาจากรายได้ค่าจอรถที่สโมสรนิสิตเก่าสมทบทุนให้ อาจารย์ให้มีการประเมินผลความสำเร็จของทุนอาหารกลางวัน ดร.อุทุมพร ทองอุไทย จามรมานเป็นคนทำให้รายงานว่ามีการพัฒนาทางกายภาพและสติปัญญาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะนมเป็นสิ่งที่คุณจารย์เน้นมาแต่แรก กระทรวงศึกษาธิการมาทำหลังโครงการนี้ผ่านไป ๒๐ ปีแล้ว กรรมการที่ดูแลเป็นปฏิคมและประธานสโมสรนิสิตเก่าเป็นประธาน ควบคุมคุณภาพทุกวัน มีกรรมการดูแลการเงินและอำนวยความสะดวก นอกจากนี้เรื่องริเริ่มโครงการอาหารกลางวันนี้อาจารย์ยังนำไข่ไก่จากฟาร์มที่ราชบุรีมาบริจาคให้ทุกวัน อย่างน้อย ๑ ฟองต่อหนึ่งคน เพราะไข่ทำให้สติปัญญาดี บางวันมีอาหารเหลือเพราะนิสิตไม่ไปรับประทานเนื่องจากติดภาระ เจ้าหน้าที่จะนำไปให้นิสิตที่หอดพักรับประทานอีกด้วย

ด้วยความเมตตาที่มีต่อโครงการนี้ ๓๗ ปีเต็ม เจ้าหน้าที่ของสโมสรนิสิตเก่าได้รับรางวัลจากอาจารย์ทุกคน เป็นเงินขวัญถุง พาไปทัศนศึกษาต่างจังหวัดทุกปีเพื่อตอบแทนที่ช่วยดูแลนิสิตที่มารับประทานอาหารกลางวันและกรรมการจัดงานปีใหม่สังสรรค์ระหว่างกรรมการ นิสิตที่รับทุน เป็นสายใย

ที่บางคนคืนทุนที่เคยได้รับให้แก่โครงการด้วยการบริจาคเงินสมทบทุนทุกปี อาจารย์ก็กล่าวหาว่าทุนอาหารกลางวันเป็นการรับตรง สอนให้ข้อสัจธรรมที่สุดจริง ภาควิชาภูมิใจในตัวเอง ไม่ต้องอายที่มาจับประทวนอาหารกลางวันร่วมกัน จะมีอาจารย์และกรรมการหมุนเวียนมาร่วมรับประทวนอย่างเป็นทางการเป็นประจำเองด้วย ทำให้นิสิตบางคนได้งานทำนอกเวลา จบแล้วได้งานเร็วด้วย หลายคนเจริญเติบโตบริหารองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนน่าชื่นใจมาก

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ กับ สถานีสิตเก่าจุฬาฯ

เมื่อ ๒๕๑๔ อาจารย์เป็นนายก สนจ.ได้คิดริเริ่มเรื่องสิทธิหน้าที่บทบาทของนิสิตเก่าที่จะต้องผูกพันกำลังช่วยมหาวิทยาลัย ช่วงนั้นมหาวิทยาลัยมีความเคลื่อนไหวจะขอเป็นอิสระหรืออยู่ในกำกับของรัฐ ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ภายหลังเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยและเป็นรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยทำให้ทำงานต่อเนื่อง

อาจารย์ย้ำว่ามหาวิทยาลัยจะเจริญเติบโตได้ต้องมาจากพลังนิสิตเก่า หากสมาคมนิสิตเก่ายังเก็บค่าบำรุงสมาชิก ๔๐๐ บาทจาก ๒ แสนคนเมื่อ ๒๕๑๔ ปัจจุบันมีประมาณ ๗ พันคนจาก ๓ แสนคน ท่านเห็นว่าในภูมิภาคและโพ้นทะเลไม่มีโอกาสมาร่วมได้เลย ผนึกกำลังได้ยากจึงดำริจัดตั้งสถานีสิตเก่าจุฬาฯ ขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตเก่าที่ไม่ได้จ่ายค่าบำรุงมีส่วนในการบริหารงานได้ในรูปสภา ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ จึงเป็นจุดเริ่มต้นมีสถานีสิตเก่าและเดินสายไปตามจังหวัดต่างๆ ด้วยเงินมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาฯ ร่างธรรมนูญสภาขึ้น มีตัวแทนนิสิตเก่าทุกจังหวัดที่มีกลุ่มภาคเหนือ กลาง อีสาน ตะวันตก ตะวันออกและใต้ครบถ้วน งานนี้คู่ขนานกับงานสนจ. ที่ทำทำนองเดียวกัน ต่อมาขอจดทะเบียนเป็นสมาคมสถานีสิตเก่าจุฬาฯ ที่ขนานไปกับสนจ.ด้วย

เรื่องเกี่ยวกับนิสิตเก่าจุฬาฯ เพื่อจุฬาฯ นี้มีกลุ่มเป้าหมายเดียวกันที่จะให้นิสิตเก่า กตัญญูทศเวที ต่อมหาวิทยาลัย สนจ. ชมรม สมาคมนิสิตเก่าจุฬาฯทุกคณะ ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคต่างเป็นสมาชิกแล้ว ยังมีสมาคมสถานีสิตเก่าจุฬาฯเพิ่มขึ้นมาคู่ขนานอีก นอกจากนี้ยังมีสำนักนิสิตเก่าสัมพันธ์ เกิดขึ้นโดยมติของสภามหาวิทยาลัยในยุคที่อาจารย์เป็นนายกสภาฯ อีกส่วนหนึ่ง ทำงานเหมือน สนจ.และสถานีสิตเก่า แต่วิธีการทำงานแตกต่างกันคือ มหาวิทยาลัยต้องการสร้างเครือข่ายโดยตรงกับนิสิตเก่า ไม่ต้องผ่านสนจ. สมาคมชมรมนิสิตเก่าจุฬาฯ คณะต่างๆ รวมทั้งสถานีสิตเก่าด้วย เพราะมีนิสิตเก่าบางคน บางกลุ่มประสงค์ติดต่อตรงที่มหาวิทยาลัย แต่ทั้งหมดนั้นมีเป้าหมายเดียวกัน นิสิตเก่าจุฬาฯ ปัจจุบันข่าวสารเรื่องเดียวกันสามารถรับได้จวงของภักทรส่วนนั้นเหมือนกัน อาจารย์ก็กล่าวว่าเป็นการดีที่นิสิตเก่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีโอกาสเลือก ที่จะจ่ายเงินสนับสนุนองค์กรใดที่ตนประสงค์ ไม่ได้คิดว่าแย่งกันทำงาน เพราะสายน้ำทุกสายไหลไปบรรจบกันที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสเลือกให้นิสิตเก่าได้ตอบแทนพระคุณแหล่งเรียนมาได้เสมอภาคและมีส่วนร่วมในการดูแลพระนามจุฬาลงกรณ์ด้วยกัน การผลักดันจากหลายส่วนเท่ากับทำให้ศักยภาพแกร่งขึ้น

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ กับ เสรีไทย

สงครามโลกครั้งที่สองอุบัติเมื่อ ๒๔๘๔ อาจารย์กำลังจะเรียนต่อปริญญาเอกต่อของซังกิสต์สหรัฐอเมริกาที่ญี่ปุ่น แม้ว่าประเทศไทยจำเป็นต้องเข้าข้างญี่ปุ่น แต่มีนักศึกษาไทยที่อังกฤษและสหรัฐอเมริกาสมัครเป็นทหารเสรีไทยเพื่อมารบกับญี่ปุ่นในปี ๒๔๘๕ อาจารย์ปฏิบัติกิจการทางการทหารผ่านกระบวนการฝึกรบแล้วเดินทางมาที่จีน อินเดีย ศรีลังกา เมื่อ ๒๔๘๖ และมาปลดอาวุธทหารญี่ปุ่นในไทยหลังระเบิดปรมาณูลงที่ฮิโรชิมาและนางาซากิทำให้ญี่ปุ่นยอมแพ้และกลับไปเรียนต่อเมื่อ ๒๔๘๘ พร้อมกันนี้ได้แต่งงานกับคุณหญิงพยอม ชุลนทศรี (Shulz) ลูกสาวนายห้างเยอรมัน โดยมีผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ปรีดี พนมยงค์ (หลวงประดิษฐมนูธรรม) เป็นเจ้าภาพ ไม่มีบุตรด้วยกัน คุณหญิงพยอมถึงแก่กรรมไปเมื่อ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นความวิบัติระหว่างรบที่น่าทึ่งมาก

ตำนานเรื่องทหารเสรีไทยนั้นมีบทบาทต่อการพลิกสถานการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศที่ไทยแพ้สงครามโลกกลับมาชนะได้อย่างน่าทึ่งเพราะสหรัฐอเมริกาถือการประกาศสงครามของจอมพลแปลก พิบูลสงคราม (หลวงพิบูลสงคราม) ถือเป็นโมฆะและท่านต้องติดคุก ในฐานะอาชญากรสงครามด้วยเรื่องทหารเสรีไทยเข้าไปพัวพันกับขบวนการต่อต้านมาจนถึงเรื่องการลอบปลงพระชนม์ในหลวง ร.๘ ทำให้หลวงประดิษฐมนูธรรมต้องไปพำนักต่างประเทศและถึงแก่กรรมในต่างแดน ทหารเสรีไทยจึงถูกพันกับม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช หุดไทยประจำสหรัฐอเมริกาในการก่อตั้งขบวนการเสรีไทยขึ้นและหลวงประดิษฐมนูธรรมมีส่วนสำคัญในประเทศไทย

อาจารย์เป็นเสรีไทยที่เหลือน้อยไม่กี่คนในขณะนี้ ประเทศไทยเป็นหนี้บุญคุณท่านไม่ใช่น้อย ไม่เช่นนั้นมหาอำนาจอย่างอังกฤษและฝรั่งเศส จีน คงข่มเหงเราอย่างหนักเพราะไปเข้าข้างญี่ปุ่น ที่สร้างความเจ็บช้ำจากสงครามครั้งที่สองดังกล่าว เรายอดปากเหยี่ยวปากกาเป็นอาณานิคมประเทศมหาอำนาจมาได้เพียงนี้ก็น่าดีใจแล้ว

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ปุชนิยาจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๑ ณ สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิศวกรรมศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ร่วมกันจัดงานสตูดิโอประกาศเกียรติคุณ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เป็นปุชนิยาจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศ.ดร.บุญรอด เป็นผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีประสบการณ์อันทรงคุณค่ายิ่ง เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ สมควรยกย่องเป็นแบบอย่างอันดีงาม มีความรัก ความผูกพันอย่างยิ่งต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงประกาศสตูดิโอให้ท่านเป็นปุชนิยาจารย์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความดีสำหรับอนุชนรุ่นหลังได้ยึดถือเป็นแบบอย่างสืบไป

ไทยโพสต์

วันจันทร์ที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2553 แรม 12 ค่ำ เดือน 9 ปีชลา
 ปีที่ 14 ฉบับที่ 5057 www.thaipost.net ราคา 15 บาท

8 รอบ ศ.ดร.บุญรอด

สวัสดิ์ ท่านสมาชิกสภาประชาชนผู้ทรงเกียรติ

สมาชิก "เกษม จันทน์น้อย" ยกมือขออภิปรายถึงงาน 8 รอบ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑลันต์

เรียน ท่านประธานพร้อม

วันเสาร์ ที่ 18 กันยายน 2553 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สมาคมนักคิดเก๋จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มูลนิธินิสิตเก๋จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศิษยานุศิษย์ร่วมกันจัดงาน 8 รอบ ศ.ดร.บุญรอด บิณฑลันต์ ที่อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ มหิตาภิวัตน์

ทำบุญฉลองอายุและเปิดตัวสถาบัน ศ.ดร.บุญรอด บิณฑลันต์ สัมมนาวิชาการไม่และห่วยเศรษฐกิจโลก คนทวิภพย์ กมลวิคณกุล อธิการบดีจุฬาฯ เป็นแม่งาน และ ผศ.สมศรี กาญจนจารี ปทุมสุดรอ ไรศศิริวิญ เยี่ยมสมบูรณ์ เป็นกำลังหลัก

อาจารย์เป็นต้นแบบคนสอนคุณแผ่นดินอย่างแท้จริง เป็น ปุชนิยาจารย์แห่งจุฬาฯ เกิดเมื่อ 13 กันยายน 2458 ชื่อบุญรอดมาจากโรคชีวิตจากใช้วัยเด็กแรกเกิด ด้วยน้ำชื้อบุชาหลวงพ่อโตไว้ด สระเกษ

เรียนจบจากวัดเทพศิรินทร์ทราวาส จบวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมจุฬาฯ (2473-2476) เมื่ออายุ 18 ปี จบปริญญาโทและเอก จากเอ็มไอทีวีสคอนซิน และฮาร์วาร์ด สหรัฐอเมริกา ทางวิศวกรรม ไฟฟ้าพลังน้ำ (2479-2491)

เป็นอาจารย์ภาควิศวกรรมไฟฟ้าที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาฯ ท่านที่เรียนจบ สอบได้ทุนเล่าเรียนหลวงไปต่อที่สหรัฐอเมริกา เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เป็นทหารเสรีไทย สายสหรัฐอเมริกา มารบกับญี่ปุ่นที่สิงคโปร์ อินเดีย จีน และเข้ามปฏิบัติการณ์ในไทย

เมื่อรบชนะกลับไปเรียนต่อจนจบและกลับมาเป็นอาจารย์ที่ เดิม ปี 2496 ก่อตั้งการพลังงานแห่งชาติ เป็นเลขาธิการคนแรก ทำ เชื้อเพลิงน้ำอูบลวคัมที่ขอนแก่น

2511 เป็นปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ 2512 เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ 2514 เป็นรัฐมนตรี

ว่าการทบวงมหาวิทยาลัยคนแรก ช่วงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 พอดี ปี 2516 เป็นผู้ว่าการประปานครหลวง จนเกษียณอายุราชการ เมื่อ 2518

เมื่อ 2514 และ 2520 เป็นนายกสมาคมนักคิดเก๋จากจุฬาฯ เป็น นายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518-2538 ประธานมูลนิธินิสิต เก๋จากจุฬาฯ (ทุนทรัพย์ส่วนตัว)

เมื่อ 2516 จนถึงปัจจุบัน ได้ริเริ่มทำทุนอาหารกลางวัน 2515 จัดหาที่ดินที่แก่งคอย สระบุรี 5,000 ไร่ ยกให้จุฬาฯ เป็นวิทยาเขต ต่อเนื่อง ก่อตั้งชมรมจุฬาฯพุทธอาจารย์จุฬาฯ 2532 สภานิสิตเก๋จากจุฬาฯ เมื่อ 2543

งานที่เกี่ยวข้องกับจุฬาฯ นั้น ถือได้ว่าเป็นผู้สอนคุณแก่แผ่นดิน ที่เป็นแบบอย่างที่น่าสรรเสริญยิ่ง เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ สมาชิกวุฒิสภา รองผู้อำนวยการฝ่ายการพัฒนาคณะปฏิวัติ ยุครัฐบาลถนอม กิตติขจร กรรมการสภาพัฒนาฯ สภาการศึกษา

นายกสมาคมนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกา นายคนแรกของ สโมสรไลออนส์กรุงเทพฯ สมาคมไทย-อเมริกัน เป็นนายกวิศวกรรมสถานฯ คอมพิวเตอร์ฯ ประธานชมรมอุทกวิทยา ประธานเชื่อนไทยใหญ่โลก ได้รับรางวัลแมกไซไซ พัฒนาอุ้มแม่น้ำโขงตอนล่าง

หลายมิตินี้เป็น ล้วนสร้างคุณประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง เรื่อง ไฟฟ้าพลังน้ำ และการเป็นนิสิตเก๋จากจุฬาฯ ที่มุ่งทั้งชีวิตอุทิศตนเพื่อ จุฬาฯ เปรียบตนเองเสมือนช้างขุนทองเกิดพระแก้ว ทำงานเพื่อการ ศึกษาให้คนรุ่นหลัง มีจิตสาธารณะที่ยากจะหาได้ในยุคนี้

โอกาส 8 รอบของอาจารย์ ศิษยานุศิษย์จึงดำริตั้งสถาบัน ศ.ดร.บุญรอด บิณฑลันต์ เพื่อส่งเสริมการศึกษาวิจัย พัฒนาบูรณา การสังคมเศรษฐกิจของบ้านเมือง

ประเด็นเรื่องแรก คือสัมมนาวิชาการไม่และห่วยเศรษฐกิจที่จะส่งผลต่อการพลังงานของประเทศ และการสร้างหลักสูตรที่จุฬาฯ สาขาหลักของแผ่นดินร่วมทำวิชาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวง ระดับ สถาบันพระปกเกล้า และ วนอ.ให้ผู้นำทั้งองค์กรราชการและเอกชน เข้าศึกษา

การยกย่องคนดีศรีสังคมนั้น เป็นต้นน้ำที่จะไหลผ่านไม่หยายน่า ที่คนในสังคมได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน สิ่งหนึ่งที่ท่านอาจารย์มิคือ ทำให้ มากกว่าท่านเอา ยึดเรื่องจิตกุศล จิตอาสา จิตสาธารณะ ลดความเห็นแก่ตัว มีแล้วแบ่งปัน เกื้อกูล ให้การศึกษา เมื่อคนฉลาดแล้วสามารถ แก้ไขปัญหาใจ จน เจ็บ ได้แน่นอน

อาจารย์เกษม จันทน์น้อยหายหน้าไปนาน ประธานพร้อมก็คิดว่าจะหมดสภาพไปแล้ว แต่เลือกศิษย์หญิงไม่อาจ จึงมีเรื่องเกี่ยวกับ จุฬาฯ มาบอกกล่าวที่เพื่อนสมาชิกอีก.

มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอาคารสมาคมนิสิตเก่าจุฬา ถนนพญาไท ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร. 0-2215-3488, 0-2215-8203, 0-2218-3680 โทรสาร 0-2216-1298

ก่อนการ 2516 จัดทะเบียน 2518 เพื่อการศึกษา

ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์	ประธาน	เจริญศักดิ์	นางกรรณิการ์ อินสวนานนท์
นายอำนาจ อุดมศิลป์	รองประธาน	เสนาบุญการ	นายอภินันท์ ปทุมบุตร
นายธรรมชาติ ศิริวัฒนกุล	กรรมการ	ผู้จัดการ	ศ.ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

ในนามคณะกรรมการมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ดิฉันขอขอบพระคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทุกส่วนขององค์กร ตลอดจนทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดงานมุทิตาจิตครบ ๘ รอบ (๘๖ ปี) ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ เป็นอย่างยิ่ง

ดิฉันเชื่อว่าเราทุกคนต่างตระหนักดีว่าท่านเป็นปูชนียบุคคลที่ทรงคุณค่าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและประเทศไทย ที่พวกเราเคารพประศุกพิศามารตา เพราะนอกจากท่านจะได้อบรมสั่งสอนชี้ทางชีวิตที่ถูกต้องให้พวกเราเดินแล้ว ท่านยังได้มอบทรัพย์สมบัติที่ท่านมีเพื่อประโยชน์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประเทศชาติบ้านเมืองอันเป็นที่รักของท่าน ความกตัญญูกตเวทิต์ที่มีต่อมหาวิทยาลัยและชาติบ้านเมืองนี้ เปรียบเสมือนช้างชูงวงเทิดพระเกี้ยวเหนือหัวตลอดมา เป็นที่ประจักษ์แก่ชาวจุฬาฯ ลูกศิษย์ญาติมิตรทุกท่าน

อนึ่ง งานวันนี้ล่วงไปด้วยดีตลอดมาเพราะท่านอธิการบดี ศาสตราจารย์ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล ท่านนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณาจารย์ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ต่างๆ ได้ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดให้ตลอดวัน สมเกียรติปูชนียอาจารย์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บุคคลที่อยู่เบื้องหลังการทำงานหนักในการจัดงานนี้จนบรรลุสำเร็จ ก็คือ อาจารย์โชติศิริคุณ เปี่ยมสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่ริเริ่มในการจัดตั้งสถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์พร้อมกับวางโครงการไม้ไผ่และหวายเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมและชุมชนให้ระดับเกียรติสถาบัน

นอกจากนี้ ยังมีองค์กรต่างๆ ศิษยานุศิษย์ ตลอดจนผู้ที่ชื่นชม ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ได้ร่วมกันให้กำลังใจช่วยเหลือเสริมสร้างให้การจัดงานครั้งนี้เปรียบเสมือนเป็นการให้เกียรติว่าท่านศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์ ก็คือ “เสาหลัก” ของแผ่นดิน ที่จะทำคุณให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สูงส่งสมกับพระนาม “จุฬาลงกรณ์” อันเป็นที่รักของพวกเราตลอดไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี ปทุมบุตร

ผู้ช่วยเลขาธิการมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

และ

ประธานคณะกรรมการจัดตั้งสถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

สถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

อาคารศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๒๖ ซอยจุฬาฯ ๕ แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐๒-๒๑๕-๐๙๐๔ Fax. ๐๒-๒๑๕-๐๙๐๓

คณะกรรมการบริหารสถาบันศาสตราจารย์ ดร. บุญรอด บิณฑสันต์

๑. ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์	ที่ปรึกษา
๒. ศาสตราจารย์นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล	ที่ปรึกษา
๓. นายอาทร ปทุมสูตร	ที่ปรึกษา
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี ปทุมสูตร	ผู้อำนวยการ
๕. นายสวัสดิ์ โสภะ	รองผู้อำนวยการ
๖. นายโชติหิรัญ เยี่ยมสมบุญ	รองผู้อำนวยการ
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิต ธงทอง	รองผู้อำนวยการ
๘. นายศุภพลิชู้ นวลปานวรชาติ	กรรมการฝ่ายวิชาการและกิจการ
๙. นายอนันต์ สิริแสงทักษิณ	กรรมการเหรียญกษาปณ์
๑๐. นางกรนิการ์ ทวีทรัพย์	กรรมการและเลขานุการ

ผู้จัดทำคู่มือ

ที่ปรึกษา :	ผศ. สมศรี ปทุมสูตร อ. โชติหิรัญ เยี่ยมสมบุญ รศ.ดร.ธนิต ธงทอง รศ.ดร.อนงค์นาฏ เตกิจวิทย์
สารานุกรม :	อ.เกษม จันทร์น้อย
บรรณาธิการ :	นายธรรมบุญ พันพิ่ง นางอุทัย หอมจันทร์ น.ส.แสงดาว เพ็ชรรัตน์ นายสมบุญ วัฒนบริหารเสถียร นางนัยนา พรหมสมมาศ นายสุรเดช พันธดี นายศุภพลิชู้ นวลปานวรชาติ
พิมพ์ที่ :	โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม (ธนาคารธนชาติ คุปต์มัทพ์จำกัดพิมพ์) โทร. ๐๒-๒๑๕-๓๖๑๒ ๐๒-๒๑๕-๓๕๖๓ ๐๒-๒๑๕-๓๕๕๗ นางสิรินทิพย์ นิमितมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา http://www.cuprint.chula.ac.th

คณะกรรมการและอนุกรรมการมูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับเชิญจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเป็นองค์ประธานวางศิลาฤกษ์อาคารเอนกประสงค์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (แห่งที่ ๒๒) อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๔.๐๐ น.

งานมุทิตาจิต ๙๕ ปี
ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด ปิณฑสันต์
๑๙ กันยายน ๒๕๕๒

มูลนิธิศึกษาธิการแห่งประเทศไทย ได้มีพิธีมอบทุนอุดหนุนการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๖.๓๐ น. ณ สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีผู้รับทุน ดังนี้

ลำดับ	ประเภททุน	จำนวนทุน	ทุนละ	รวมเงิน
1	ทุนวิชาภูมิปัญญาไทย	๔ ทุน	๑๕,๐๐๐	๖๐,๐๐๐
2	ทุนวิชาบัณฑิตอุดมคติ	๖ ทุน	๑๕,๐๐๐	๙๐,๐๐๐
3	นิสิตผู้ได้รับทุนจำนวนรวม	๒๘ ทุน	๑๕,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น				๕๗๐,๐๐๐

ธนาคารธนชาต
Thanachart Bank

ธนาคารธนชาต
ขอแสดงความยินดี

แต่ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด ปิณฑสันต์

ในโอกาสอายุครบ ๘ รอบ
ขอให้มีความสุข วรรณะ สุขะ พละ

กำหนดการ

งานแสดงมูทิตาจิตเนื่องในโอกาสครบรอบ ๙๖ ปี

แต่ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

วันเสาร์ที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓

ณ อาคารศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง และ
ห้อง ๑๐๕ ห้อง ๑๑๑ อาคารมหาจุฬาลงกรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาคารศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง

เวลา ๐๙.๐๐ น.

พระเดชพระคุณพระพรหมวชิรญาณ เจ้าอาวาสวัดยานนาวา
เป็นประธานในพิธีเปิด "สถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์"

อาคารมหาจุฬาลงกรณ์

ห้อง ๑๐๕

เวลา ๑๐.๐๐ น.

นายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกล่าวแสดงมูทิตาจิต และมอบของที่ระลึก
แต่ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

เวลา ๑๐.๓๐ น.

แขกผู้มีเกียรติมอบดอกไม้คารวะ ศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์

เวลา ๑๑.๐๐ น.

พระพรหมวชิรญาณ และพระสงฆ์ ๙ รูป เจริญพระพุทธมนต์
ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์

ห้อง ๑๑๑

เวลา ๑๑.๓๐ น.

แขกผู้มีเกียรติรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน

ห้อง ๑๐๕

เวลา ๑๓.๓๐ น. - ๑๖.๓๐ น.

การสัมมนาสมัชชาสมาคมและชมรมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทั่วประเทศ

หน่วยงานที่ร่วมจัดงาน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชมรมนักอุทกวิทยา

สมาคมนิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิษยานุศิษย์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

คุณสวัสดิ์ ไสยะ

สมาคมนิสิตเก่าคณะวิศวกรรมศาสตร์

ธนาคารอนชาติ

สโมสรรอาจารย์

มูลนิธินิสิตเก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชมรมจุฬาพศทอาจารย์

สถาบันศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บิณฑสันต์